

เรื่องเล่า ประสบการณ์ของหญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ 9 คน

คนที่ 1 แนน: วัยรุ่นกับครอบครัวแตกแยก พ่อเลี้ยงทำให้ชีวิตอยู่บนความหวาดกลัว

สถาบันครอบครัว คือ สถาบันที่ชายหญิง อยู่กินกันเป็นครอบครัวและเป็นสถาบันที่จะยังให้สังคมดำรงอยู่ได้ตลอดไป ยอมรับกันว่า สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานของสังคม ซึ่งทำหน้าที่ควบคุมความสัมพันธ์ทางเพศ การมีบุตร การอบรมเลี้ยงดู ตลอดจนการสร้างระบบเครือญาติ แต่เดิมมานั้น ครอบครัวทำหน้าที่เป็นสถาบันเบ็ดเสร็จ กล่าวคือ กิจกรรมทั้งปวงของบุคคล มีศูนย์กลางอยู่ที่ครอบครัวไม่ว่าจะเป็นการศึกษา การแพทย์ การสังคมสงเคราะห์ ตลอดจนพิธีกรรมต่างๆ การอยู่กันเป็นครอบครัวมีระเบียบปฏิบัติซึ่งตั้งขึ้นอย่างเป็นแบบแผน เป็นมาตรฐานในเรื่องการสืบพันธุ์และการเลี้ยงดูบุตร ครอบครัวปฏิบัติหน้าที่ทั้งในด้านเฉพาะตัวและหน้าที่ของสังคมอันเป็นส่วนรวม หน้าที่อันสำคัญยิ่งของครอบครัว คือ การสร้างคน การที่สังคมจะดำรงอยู่ได้ ต้องมีสมาชิกมาแทนที่สมาชิกเดิมที่ล้มตายไป การสร้างคนจึงเป็นสถาบันขึ้นมา แต่ถ้า **ครอบครัวแตกแยก** ผลที่ตามมา จะเป็นอย่างไร ผลกระทบที่ทำให้เด็กในสังคมไทยก่อปัญหาทางสังคมอย่างมากมาย ด้วยสาเหตุที่ได้ก่อกำเนิดในครอบครัว แตกแยก จะขาดความรัก ความอบอุ่น มีความรู้สึกทางอารมณ์ที่ไม่มั่นคงเนื่องจากลูกเคยชินต่อสภาพพ่อแม่ ให้ความรัก ความอบอุ่น และความมั่นใจแก่เขา แต่ความสัมพันธ์แบบนี้ต้องถูกทำลายไป ทำให้มีผลกระทบต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคล เช่น เด็กที่เคยยึดพ่อแม่เป็นแบบฉบับ ในเรื่องค่านิยม ทางอารมณ์ แบบของความประพฤติที่ช่วยให้เด็กมีบุคลิกภาพที่ดี เป็นต้น

เรื่องราวที่ผู้วิจัยจะบอกเล่าให้ฟังต่อจากนี้ เป็นเรื่องราวของเด็กหญิงวัยรุ่นที่เติบโตมาจากครอบครัวแตกแยก หลังจากตั้งครรภ์ เธอได้ย้ายไปอยู่กับครอบครัวของสามีโดยการตั้งครรภ์ในครั้งนี้เกิดขึ้นภายใต้ของความไม่พร้อม ทั้งตัวเธอเองและสามี แต่ทุกอย่างเกิดขึ้นเพราะความรักเป็นพื้นฐาน จนทำให้เธอและสามีขาดการยับยั้งชั่งใจทำให้มีเพศสัมพันธ์จนเกิดการตั้งครรภ์ในขณะที่ตนเองกับสามียังไม่พร้อมด้วยประการทั้งปวง ในการพบกับผู้วิจัยในครั้งนี้ ได้มีการประสานงานและติดต่อผ่านทางอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) เพื่อการนัดหมาย วัน เวลา สถานที่ในการเข้าไปสัมภาษณ์รายละเอียดในเชิงลึกซึ่งเธอยินยอมที่จะบอกเล่าเรื่องราวของเธอเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ในครั้งนี้ พร้อมทั้งอนุญาตให้นำเรื่องราวและประสบการณ์ชีวิตของเธอไป เผยแพร่ เพื่อเป็นวิทยาทานให้กับเยาวชนและเด็กวัยรุ่นทุกคน

ในวันที่ผู้วิจัยเดินทางไปพบกับเธอที่บ้าน เธออาศัยอยู่ในบ้านที่มีลักษณะเป็นบ้านไม้ชั้นเดียว พื้นยกสูง ใต้ถุนโล่ง ลักษณะการตั้งบ้านเรือนของชุมชนมีการตั้งบ้านเรือนกระจายกัน ไม่แออัด ผู้วิจัยได้พบหญิงไทยวัยรุ่น ใส่กางเกงยีนส์ขาขาว เสื้อยืดลายริ้วสีน้ำเงินเหลือง อายุ 16 ปี รูปร่างผอม สูงประมาณ 155 เซนติเมตร หนัก 48 กิโลกรัม ผิวขาว ผอมยาว ใบหน้าสวย จากการสอบถามข้อมูลผ่านการพูดคุย พบว่า เธอเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และได้เข้าไปศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนชื่อดังในพื้นที่ที่เธออาศัยอยู่ แต่ต้องลาออกกลางคันสาเหตุจากการตั้งครรภ์ ปัจจุบันว่างงานเธอยังอาศัยอยู่ร่วมกับครอบครัวของสามี ผู้วิจัยได้ขออนุญาตสัมภาษณ์เธอโดยใช้สถานที่สัมภาษณ์ ซึ่งเป็นมุมหนึ่งของบ้านเธอ จากนั้นผู้วิจัยได้ชี้แจงรายละเอียด วัตถุประสงค์ของการวิจัย หัวข้อการพูดคุย สัมภาษณ์ ขั้นตอน กิจกรรมและระยะเวลาพูดคุยโดยประมาณ พร้อมทั้งขออนุญาตบันทึกการสัมภาษณ์ด้วยการจดบันทึก การบันทึกเสียงและภาพถ่ายขณะการสัมภาษณ์ในครั้งนี้

น้องแนน คือชื่อของเธอ เธอเกิดในครอบครัวที่เรียกได้ว่าเป็น ครอบครัวแตกแยก พ่อเป็นคนไม่ค่อยพูด มีอาชีพทำนาและรับจ้างทั่วไป ชอบดื่มสุราเป็นประจำ ส่วนแม่ของเธอเป็นคนชอบพูดจู้จี้จุกจิก ชอบดุด่าพ่อเป็นประจำเมื่อพ่อดื่มสุรา ทำให้เกิดความขัดแย้งกันระหว่างพ่อกับแม่ จนสุดท้ายพ่อกับแม่ต้องได้แยกทางกันและต่างฝ่ายต่างไปมีครอบครัวใหม่ ตัวเธอเองนั้นได้อาศัยอยู่กับแม่ ส่วนน้องชายไปอยู่กับพ่อ หลังหย่าไม่นาน แม่ของเธอมีสามีใหม่ซึ่งเป็นคนอีกตำบลหนึ่งในอำเภอเดียวกัน สามีใหม่ของแม่มีอาชีพรับจ้างงานก่อสร้างทั่วไป แม่ของเธอมีลูกกับสามีคนใหม่จำนวน 2 คน

ในช่วงชีวิตหนึ่งที่อาศัยอยู่กับแม่และพ่อเลี้ยง เธอเล่าว่า ถ้าไม่จำเป็นเธอจะไม่ค่อยได้พูดคุยกับพ่อเลี้ยงมากนัก เธอบอกอีกว่า พ่อเลี้ยงมักจะชอบมองเธอเวลาเธอเดินผ่านทำให้เธอรู้สึกกลัว ไม่มั่นใจในเจตนาของพ่อเลี้ยงที่มีต่อเธอ ในบางวันที่แม่ของเธอไม่อยู่บ้านยิ่งทำให้เธอกลัวมากขึ้น เธอกลัวว่าเธอจะไม่ปลอดภัยแต่เธอก็ไม่กล้าปรึกษาแม่ของเธอ เนื่องจากกลัวแม่จะไม่เชื่อในคำบอกเล่าของเธอ หว่าเธอคิดมาก คิดมากไปเอง และถ้าจะไปปรึกษาครูเธอก็ไม่กล้า อาจารย์เหมือนไม่สนิทใจ แต่เธอก็มีเพื่อนที่สนิทคนหนึ่ง ที่พอจะได้พูดคุย ปรึกษาหารือได้ทุกเรื่อง ซึ่งเรื่องดังกล่าวเธอก็ได้เล่าให้เพื่อนฟังซึ่งเพื่อนก็แนะนำให้เธอมัดระวางตัว พยายามไม่อยู่กับพ่อเลี้ยงสองต่อสอง ซึ่งทำให้เธอได้ลดความอัดอั้นตันใจ ลดความคับข้องใจ ทุกข์ใจลงไปบ้างเมื่อเธอได้ระบายความทุกข์ใจให้เพื่อนที่สนิทฟังและมีคนรับฟังเรื่องราวของเธอด้วยความเต็มใจ

เมื่อผู้วิจัยถามถึงช่วงเวลาที่เราเรียนหนังสือ ในระดับชั้นมัธยมที่โรงเรียนในอำเภอ เธอเล่าให้ฟังว่า

“เมื่อ 2 ปีก่อน หนูเรียนหนังสือที่โรงเรียนในอำเภอ กลุ่มเพื่อนที่คบกันส่วนใหญ่มาจาก หมู่บ้านรอบนอกอำเภอและเป็นคนหมู่บ้านเดียวกัน ซีมอเตอร์ไซค์ไปโรงเรียน ระยะทางห่างจากบ้าน 7 กิโลเมตร ตอนช่วงอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เริ่มมีเพื่อนผู้ชายมาชอบมาจีบ เริ่มมีแฟนในห้องเรียนเดียวกัน ซึ่งหนูคิดว่าเป็นเรื่องปกติ เพื่อนคนอื่นก็มีแฟน บางคนก็มาเล่าเรื่องแฟนตัวเองให้ฟังว่า ไปเที่ยว ไปดูหนังอยู่ในเมือง ในส่วนตัวหนูก็มีการกอด จูบ มีหอมแก้มกัน ซึ่งในตอนนั้นจะเรียกว่าแฟนก็ไม่ใช่เพราะยังไม่ได้ตกลงว่าจะเป็นแฟนกัน แต่มันก็ทำให้หนูรู้สึกมีความสุข สุขที่ได้คุยกัน อยากไปโรงเรียนเพื่อไปเจอกัน นั่งสบตากัน บางครั้งตอนเย็นก็จะนัดกันกับเพื่อนๆ ในหมู่บ้านเดียวกันไปรวมกลุ่มพูดคุยกัน ทำให้รู้สึกเพลิดเพลิน สนุกสนาน บางครั้งนัดสังสรรค์กันในวันหยุดเสาร์ อาทิตย์ ส่วนมากก็จะบอกแม่ว่าไปทำงานกลุ่ม ทำการบ้านกับเพื่อน แม่ก็ไม่ได้ห้ามปรามอะไร แต่แม่ก็บอกว่าให้รีบทำงานเสร็จแล้วก็กลับมาทำงานบ้าน อย่าไปเที่ยวจนค้ำ ๆ มีด ๆ แต่บางวันก็กลับบ้านค่ำ คุยกับเพื่อนๆ แล้วสนุกสนานเพราะกลับบ้านก็ไม่มีใครอยู่บ้าน”

จากการบอกเล่าของ น้องแนน สะท้อนให้เห็นถึง การมีแฟนของวัยรุ่นในยุคปัจจุบัน การมีเพื่อต่างเพศหรือมีแฟนของวัยรุ่นไทยในปัจจุบันมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น การสนใจเพศตรงข้ามเป็นเรื่องธรรมชาติของวัยรุ่น การที่วัยรุ่นจะคบเพื่อนต่างเพศไม่ใช่เรื่องแปลกในสังคมปัจจุบัน ลักษณะการคบเพื่อนต่างเพศของวัยรุ่นมีหลายลักษณะ เช่น คบแบบเพื่อน คบแบบคู่ครองหรือคู่รัก เป็นต้น วัยรุ่นที่อายุระหว่าง 14-16 ปี เด็กผู้ชายจะเริ่มสนใจผู้หญิง บางคนเริ่มจับคู่กัน วัยรุ่นชายและหญิงต้องการตอบสนองทางเพศที่ต่างกัน การคบกันแบบคู่ควงหรือคู่รัก ความรักระหว่างหญิงชาย มักเริ่มต้นจากความรู้สึกชอบพอกัน อารมณ์รักที่เกิดขึ้นจะทำให้ทั้งคู่รู้สึกคิดถึงกัน อยากเห็นหน้าและต้องการพูดคุยใกล้ชิดกันตลอดเวลา ความรักทำให้มีพลัง ชีวิตที่มีความรักจะเต็มไปด้วยความสดใส กระชุ่มกระชวย แต่อารมณ์รักของหญิงและชายก็มีการแสดงออกที่แตกต่างกัน เพราะธรรมชาติสร้างผู้ชายและผู้หญิงให้มีความแตกต่างกันทั้งทางร่างกายและจิตใจ และนั่นเป็นสาเหตุที่อาจทำให้เกิดปัญหาตามมาได้ โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ การมีรักของวัยรุ่นหญิงส่วนใหญ่เมื่อก้าวย่างเข้าสู่วัยรุ่น จะมีการตอบสนองทางเพศโดยการหาคู่รัก คนรู้ใจหรือที่เรียกกันว่าแฟน ผู้หญิงมักจะอยู่กับความคิดว่าความรักเป็นสิ่งที่สวยงาม สดใส หรือเป็นสิ่งที่ช่วยเติมเต็มให้หัวใจเพื่อทำให้ตนเองมีความสุข ผู้หญิงเมื่อมีความรักหรือแอบรักใครสักคนมักจะมองโลกเป็นสีชมพูเหมือนในนิยายและทุ่มเทกับรักเต็มที่และยอมพลีให้ทุก

อย่าง แต่เมื่อไหร่ที่ผู้ชายทำให้ผู้หญิงต้องมีน้ำตาโดยการแอบนอกใจ ผู้หญิงก็จะคิดว่าผู้ชายคนนั้นเป็นผู้ชายที่เลวและห่วย จึงคิดมีอคติกับคนนั้นทันที แต่ถ้าผู้ชายคนนั้นจริงใจกับผู้หญิงอย่างจริงจัง ผู้หญิงก็จะตอบแทนโดยการมอบรักให้อย่างจริงใจและจะฝากความหวังไว้ที่ผู้ชายคนนั้นโดยที่จะไม่แอบนอกใจ หรือทำให้ผู้ชายคนนั้นผิดหวังเลย

ผู้วิจัยสอบถามต่อถึงเหตุการณ์ที่ทำให้เธอ มีเพศสัมพันธ์กับแฟนครั้งแรก ซึ่งเธอได้เล่าอย่างละเอียดว่า

“หลังจากหนูได้คบกันเป็นแฟน เราคบกันได้ 2-3 เดือน หนูคิดว่าแฟนหนูเป็นคนดี หนูเริ่มรักเขา ซึ่งการคบกันเป็นแฟนกับผู้ชายคนนี้ แม่หนูก็รู้ แม่ก็ดูด่าว่าหนูตลอด แม่พูดว่า มึงมีแฟนตอนนี่ตอนที่โตเป็นเด็ก เตียวมึงก็เรียนไม่จบ แม่ว่าหนูเป็นเด็กทำตัวไม่ดี หนูได้ยินแล้วรู้สึกเสียใจ หนูเลยเล่าให้แฟนฟัง แฟนหนูรับฟังและปลอบใจ แล้วก็บอกกับหนูว่า เรารักกันไม่ใช่เรื่องแปลก เป็นเรื่องปกติ คนอื่นก็มีแฟนกัน เพื่อนๆ เราหลายคนก็มีแฟนกัน คนไม่มีแฟนนั่นแหละที่ถือว่าแปลก”

เธอได้เล่าต่อว่า

“ในช่วงที่หนูคบกับแฟนหนู ทำให้หนูกล้าที่จะดูหนังโป๊ ในคลิป ในสื่ออินเทอร์เน็ต เพราะหนูอยากรู้ว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นยังไง ส่วนใหญ่เพื่อนๆ ของหนูจะเล่าให้ฟัง ซึ่งหลายคนเคยดูมาแล้ว และหลายคนก็เคยมีเพศสัมพันธ์กับแฟนมาแล้วค่ะ พอดูเสร็จบางครั้งหนูก็รู้สึกมีอาการทางเพศเกิดขึ้น แต่ต้องเก็บอารมณ์ ใจเต้นแรง ตื่นเต้น ร่างกายร้อนวูบวาบ มีน้ำเมือกซึมออกจากช่องคลอด ทำให้หนูได้รู้ว่านี่หรือ คือ การมีอาการทางเพศ”

น้องแนน ได้เล่ารายละเอียดต่อว่า ในเวลาเรียนบ่อยครั้งที่แฟนของเธอแอบมอง มันทำให้เธอรู้สึกมีความสุขมาก เธอแอบอมยิ้มอยู่บ่อยๆ จนทำให้เธอนึกถึงเพื่อนคนอื่นๆ ที่มีแฟนมาก่อนหน้าว่า เห็นเขามีความสุขกันทุกคู่ ส่วนตัวเธอนั้น ความรักครั้งนี้มันเป็นรักครั้งแรกของเธอ ความสุขจากการได้พบกัน ความสุขที่เกิดจากการได้อยู่ด้วยกัน ใกล้ชิดกันมากขึ้น ทำให้เธอเริ่มโกหกและแอบหนีแม่ไปพบกับเพื่อนบ่อยครั้งมากขึ้น จุดประสงค์สำคัญ คือ เพื่อที่จะได้เจอกับแฟน ได้เห็นหน้ากันและคุยกัน จับมือกัน มันช่างทำให้เธอมีความสุขมากมาย ไม่มีอะไรมาเปรียบได้

อยู่มาวันหนึ่งเธอนัดเจอกันกับแฟนที่บ้านเพื่อนเพื่อกินข้าวเย็นด้วยกัน และถูกเพื่อนบังคับให้ดื่มเบียร์ซึ่งเป็นการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ครั้งแรกของเธอ เธอพยายามจิบทีละน้อยๆ เพราะมันขมมากแต่มันก็ทำให้เธอรู้สึกมันๆ ได้เหมือนกัน พอเวลาล่วงเลยมาประมาณ 4-5 ทุ่ม เพื่อนๆ กับแฟนของเขาก็แยกย้ายกันกลับไป เหลือเพียงเธอกับแฟนของเธอสองคน มันเหมือนกับว่าเพื่อนๆ ตั้งใจที่จะให้เธออยู่กันสองต่อสอง เหตุการณ์ต่อจากนั้น เธอได้เล่าให้ผู้วิจัยฟังว่า

“พอหนูรู้ว่า หนูอยู่กับแฟนสองต่อสอง หนูรู้สึกตื่นเต้นมาก ใจเต้นแรง ร่วมกับฤทธิ์ของเบียร์ที่ดื่มไปยิ่งทำให้หนูรู้สึกหมดแรง ร่างกายอ่อนระทวย หลังจากนั้นแฟนหนูก็เข้ามากอด จูบลูบคลำ หอมแก้ม หนูรู้สึกร้อนวูบวาบ เคลิบเคลิ้ม มันช่างเหมือนกับหนังโป๊ที่เคยดูในมือถือแต่ก่อนที่จะเลยเถิดไปมากกว่านี้ หนูพยายามควบคุมตัวเอง ตั้งสติให้ได้และต่อรองกับแฟน บอกเขาว่าเรายังเป็นนักเรียนอยู่ เรียนยังไม่จบอย่าทำแบบนี้ แต่แฟนของหนูเขาไม่ฟัง แต่เหมือนยิ่งกระตุ้นให้เขายิ่งเถิดเข้ามากอดจูบลูบคลำหนูหนักมากยิ่งขึ้น ปากของเขาก็บอกว่าเขารักหนู รักหนู คนรักกันไม่เป็นไรหรอก ทำให้หนูต้านทานไม่ไหว ในใจหนึ่งหนูก็คิดอยากลอง เพราะหนูก็รักเขาเป็นทุนเดิมอยู่แล้วยิ่งกระตุ้นให้ไฟราคะลุกโชนขึ้นทันที ความต้องการทางเพศก็ยิ่งเพิ่มทวีมากขึ้น ทำให้หนูปล่อยมันไปตามปรารถนาของใจที่ต้องการ และแล้วทุกอย่างก็จบลงด้วยการมีเพศสัมพันธ์ เป็นการเสียความบริสุทธิ์ครั้งแรกของหนู ซึ่งหนูก็มอบให้เขาด้วยความเต็มใจ”

น้องแนนแสดงสีหน้าและน้ำเสียงเหมือนกับกำลังอยู่ในเหตุการณ์นั้น จากการเล่าเรื่องราวของน้องแนน สะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมการลอกเลียนแบบในกลุ่มของวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่รับและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม ประเพณี พฤติกรรมและค่านิยมต่างๆ ได้อย่างรวดเร็วมากกว่าผู้ใหญ่ ไม่ว่าจะความเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม ประเพณีหรือค่านิยมต่างๆ เหล่านั้น จะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมหรือไม่ก็ตาม พฤติกรรม ของวัยรุ่นก็จะแสดงออกมาเสมอไม่ว่าในทางใดก็ตามหนึ่ง จึงทำให้เกิดการรวมกลุ่มกัน หรือยึดสถานที่บางแห่งเป็นจุดศูนย์รวมในการถ่ายทอดพฤติกรรม และการแสดงออกถึงค่านิยมในรูปแบบต่างๆ โดยพฤติกรรมของวัยรุ่นไทยในปัจจุบันเป็นสิ่งที่ถูกหล่อหลอมมาจากสังคมและสิ่งแวดล้อมรอบข้าง จนกลายเป็นค่านิยมใหม่เฉพาะกลุ่ม และด้วยลักษณะนิสัยของวัยรุ่นที่อยู่ในวัยอยากรู้ อยากลอง อยากเลียนแบบและต้องการความตื่นเต้น เช่น การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ เป็นต้น ในด้านปัจจัยการเลียนแบบ ส่งผลต่อค่านิยมและพฤติกรรม กล่าวคือ

การเลียนแบบนั้นเกิดขึ้นภายหลังจากที่วัยรุ่นได้มีการสังเกต พฤติกรรมจากเพื่อนๆ โดยที่เพื่อนที่วัยรุ่นชื่นชอบหรือไว้ใจจะเป็นตัวแบบในการให้ลอกเลียนแบบพฤติกรรมดังกล่าว นอกจากนี้ การเลียนแบบของวัยรุ่นยังเกิดจากการมีค่านิยมที่ชื่นชอบในสิ่งนั้นๆ หรือจากการไปคบหาสมาคม หรือมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนหรือบุคคลรู้จักที่เคยมีแฟนมาก่อน ยิ่งมีการคบหาสมาคมถี่ครั้งหรือบ่อยมากขึ้นเท่าใดยิ่งทำให้เกิดความชื่นชอบมากขึ้นเท่านั้น ความชื่นชอบดังกล่าวนี้ มีผลทำให้เกิดการเลียนแบบตามมา

ผู้วิจัยได้ถามถึงความรู้สึกของเธอ หลังจากเธอมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก เธอเล่าว่า...

“ความรู้สึกในตอนนั้นนะค่ะ ตอนแรกหนูก็ตกใจเหมือนกันค่ะว่าเราเสียตัวให้แฟนแล้ว แต่มันทำให้หนูรู้สึกดีและมีความสุข ดีใจที่เรามอบความสาวให้กับคนที่เรารัก แต่การมีเพศสัมพันธ์ในครั้งนั้นเราไม่ได้มีการป้องกันเลย เนื่องจากแฟนหนูไม่ได้เตรียมหรือพกถุงยางอนามัยมา แฟนหนูบอกว่า ไม่ค่อยได้เตรียมไว้หรอกเพราะไม่ค่อยได้ใช้ จะซื้อก็ไม่มีเงิน มันค่อนข้างแพง จะไปขอที่โรงพยาบาลก็อายหมอค่ะ หลังจากหนูมีเพศสัมพันธ์กับแฟนในครั้งนั้นแล้วเราก็มีการนัดมีเพศสัมพันธ์เรื่อยมาๆ เรานัดกันตามสถานที่ต่างๆ ตามแต่โอกาสจะเอื้ออำนวย โดยเฉพาะวันไหนแม่ไม่อยู่บ้านหนูก็จะออกไป การมีเพศสัมพันธ์ในแต่ละครั้งหนูก็กลัวว่าจะมีท้องเหมือนกันค่ะ หนูจึงให้แฟนมีการป้องกันไม่ให้ตั้งท้องโดยใช้ถุงยางอนามัย แต่ไม่ได้ทำทุกครั้ง หนูเลยไปซื้อยาคุมกำเนิดแบบฉุกเฉินมาใช้”

“ 6 เดือน ต่อมา ประจำเดือนไม่มา เริ่มมีอาการผิดปกติ คลื่นไส้ อาเจียน จึงปรึกษาพูดคุยกับเพื่อนสนิท และไปซื้อตัวทดสอบการตั้งครรภ์ที่ร้านเภสัชกร ซึ่งเขาจะบอกวิธีการใช้ว่า ถ้าจุ่มแถบลงไปใ้ในปัสสาวะแล้วมีขีดแดง 2 ขีด ขึ้นคู่กัน เป็นการบอกว่ามีท้อง หนูทดสอบไปหนึ่งครั้งมันขึ้น 2 ขีด หนูก็ยังไม่เชื่อ ไปซื้อมาลองทำอีกในวันถัดมา ผลก็ออกมาเหมือนเดิม จึงรู้ว่าตัวเองตั้งท้องละ การตั้งท้องครั้งนี้เป็นการตั้งครรภ์ที่หนูยังไม่พร้อม หนูว่าน่าจะเกิดจากการหนูกินยาคุมไม่สม่ำเสมอ กินบ้าง ลืมบ้าง และไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งทีนอนด้วยกัน เมื่อรู้ตัวว่าตั้งท้องรู้สึกตกใจมาก เครียด สับสนว่าจะทำยังไงดี คิดวิตกกังวลว่าตัวเองเป็นเด็ก เรียนหนังสือยังไม่จบ จะทำยังไงกับชีวิตดี ตอนนั้นหนูได้บอกแฟนเป็นคนแรก แฟนก็ตกใจคุยกันว่า จะทำยังไงกันดียังไม่กล้าบอกครอบครัว แต่หนูกับแฟนก็ยังไปโรงเรียนตามปกติ เราทั้งสองคนเครียดมาก คุยกันตลอดว่าจะทำยังไงดี ท้ายที่สุดเมื่อท้องเริ่มโตจึงคุย

กันกับแฟนว่าต่างคนต่างไปบอกครอบครัวตัวเองก่อนแล้วว่าจะยังไงค่อยมาคุยกันอีกที
เลยตัดสินใจไปบอกแม่ แฟนก็ไปบอกครอบครัว”

จากเรื่องราวที่เล่ามานั้นสาเหตุที่ทำให้น้องแนนตั้งครรภ์ คือ การคุมกำเนิดไม่มีประสิทธิภาพ อาจเกิดจากหลายปัจจัย เช่น เพื่อนสอนไม่ดี ตัวเธอเองมีความรู้เรื่องคุมกำเนิดไม่ดีพอ หรืออาจเกิดจากทักษะการใช้ยาคุมกำเนิดไม่ถูกต้องทำให้ประสิทธิภาพลดลง เป็นต้น จึงควรให้มีการสอนเรื่องการคุมกำเนิดในโรงเรียน โดยการสร้างแกนนำนักเรียน ให้มีความรู้เรื่องการคุมกำเนิดสามารถถ่ายทอดสู่เพื่อนได้ แบบเพื่อนสอนเพื่อน ซึ่งจะช่วยลดช่องว่างระหว่างวัยได้ พูดภาษาเดียวกันเข้าใจง่าย รวมถึงการกระจายถุงยางอนามัยให้สามารถเข้าถึงง่ายหรือมีราคาที่ถูกลงให้วัยรุ่นสามารถเข้าถึงได้

ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า ขณะที่น้องแนนเล่าเรื่องราว เธอมักจะหลบสายตาหลายครั้ง เธอเล่าไปพร้อมกับตาแดง มีน้ำตาซึม เธอบอกว่ากับผู้วิจัยว่า ในวันที่เธอบอกพ่อ แม่ว่าเธอตั้งครรภ์ แม่ของเธอตาแดงกำ โกรธเธอมาก สายตาของแม่เหมือนจะฆ่าเธอให้ตายไปในเวลานั้น และสิ่งที่เห็นและได้ยิน คือ เสียงของแม่ที่ตำหนิเธอว่าเป็นเด็กไม่ดี ใจแตก เหลวไหล แม่รู้สึกอายชาวบ้าน อายคนรู้จัก อายที่มีลูกเลวๆ แบบเธอ จะเอาหน้าไปไว้ที่ไหน เรียนก็ยังไม่จบ อายุแค่นี้รีไปนอนกับผู้ชายแล้ว และยังมีท้องอีกด้วย ชีวิตมึงนี้จะทำยังไง แม่ระบายความเสียใจออกมาทางคำพูด เธอทำได้เพียงแค่การรับฟังเท่านั้น แม่ของเธอออกปากไล่เธอให้ไปอยู่บ้านแฟน บอกว่าจะไม่เลี้ยงเธอแล้ว จะไม่ดูคำดูดีเธออีกต่อไปแล้ว ในเวลานั้นเธอรู้สึกเหมือนฟ้าผ่าลงกลางใจของเธอเลย เพราะแม่บังเกิดเกล้าของเธอ ซึ่งเธอเหลือที่พึ่งเพียงคนเดียวได้ไล่เธอให้ออกไปจากชีวิตและครอบครัวของแม่แล้ว ใจของเธอแตกสลาย มีคำถามผุดขึ้นมาในความคิดเธอว่า เธอผิดมากหรือที่เธอมีคนรัก ผิดมากหรือที่เธอมีแฟน เธอผิดมากหรือที่เธอมีเพศสัมพันธ์กับคนที่เธอรัก เธอบอกตัวเองว่าเธอไม่ได้สำส่อนแต่เธอมีเพศสัมพันธ์กับคนที่เธอรักเพียงคนเดียว เธอมีเพศสัมพันธ์เพราะความรักระหว่างเธอกับแฟนซึ่งเธอยังไม่มีคำตอบเหล่านั้นเลย ยังคงเป็นคำถามที่เธอหาคำตอบไม่ได้ถึงทุกวันนี้

หลังจากผู้ใหญ่คุยกันทั้งสองฝ่ายเสร็จเรียบร้อย เธอจึงได้ย้ายมาอาศัยอยู่กับครอบครัวของแฟน ส่วนแฟนเรียนต่อจนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้วก็ไปทำงานหาเงินที่กรุงเทพมหานคร กับญาติ ส่วนตัวเธอก็อยู่กับครอบครัวของสามี แรกๆ ก็ไม่ชิน กลัว ร้องไห้อยู่ตลอด ต้องโทรศัพท์คุยกับแฟน ร้องไห้ทุกวัน เธอต้องพยายามปรับตัว ครอบครัวสามีก็ดีกับเธอมาก ให้การช่วยเหลือและคอยดูแลทุกอย่าง สามีของเธอมีรายได้จากการทำงานพื้กกล่องกระดาษที่กรุงเทพฯ และส่งเงินมาให้เธอ เดือนละ

ประมาณ 4,000 บาท เพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายค่ารถไปพบหมอ ฝากครรภ์ แต่ไม่พอใช้ ต้องใช้เงินจากพ่อแม่ของสามี เป็นค่าใช้จ่ายในรายเดือนซึ่งมีรายได้จากการขายข้าว กรีดยาง ในระยะแรกที่มาอยู่บ้าน สามีเธอก็รู้สึกอายคนในชุมชนมากเหมือนกัน กลัวถูกมองว่าเป็นเด็กไม่ดี ท้องตั้งแต่เด็ก กลัวเขามองเธอว่าเป็นเด็กใจแตกจนตั้งท้อง แต่พอเวลาผ่านไปสักระยะหนึ่ง เธอจึงกล้าออกจากบ้านมาพบผู้คน ส่วนแพทย์โทรศัพท์มาคุยให้กำลังใจตลอด แม่สามีพาไปฝากครรภ์ที่โรงพยาบาลใกล้บ้าน เธอบอกว่าเธอก็รู้สึกอายทุกครั้งที่เป็นฝากครรภ์ เพราะเธอเป็นเด็กกว่าทุกคนมากที่ไปฝากครรภ์ด้วยกัน แต่เธอก็ไปฝากครรภ์จนครบทุกครั้งที่มาหน้า โดยแม่ของสามีคอยดูแลและให้กำลังใจเธอ จนทำให้เธอรู้สึกมั่นใจที่จะดำเนินชีวิตต่อไปได้

ในวันที่เธอคลอด เธอไปคลอดที่โรงพยาบาลอำเภอ ระหว่างรอคลอด เธอนอนพักที่ห้องคลอด เธอเล่าว่าเธอเจ็บท้องมาก ยิ่งในระยะใกล้คลอดยิ่งเจ็บมาก เธอร้องตะโกนเสียงดัง เพราะเธอทนกับความเจ็บปวดไม่ไหว คุณพยาบาลมาแนะนำวิธีการผ่อนคลายขณะเจ็บครรภ์ พยาบาลบอกกับเธอว่าในแม่วัยรุ่นแบบเธอนั้น ส่วนมากจะมีความอดทนต่อความเจ็บปวดน้อยกว่าปกติ จึงแนะนำวิธีผ่อนคลายให้เธอเพื่อจะช่วยให้เธอลดความเจ็บปวดลงได้บ้างและพยาบาลยังได้สอนวิธีเบ่งคลอด ในช่วงเวลาที่เธอเข้าห้องคลอด เธอรู้สึกกังวลใจไม่น้อย กลัวสารพัด แต่เธอก็ต้องอดทน จนถึงเวลาเข้าห้องคลอด พยาบาลพุงเธอเข้าห้องคลอดเธอรู้สึกกลัวมาก เขาห้ามญาติไม่ให้เข้าด้วย เธอไม่รู้เลยว่า จะเกิดอะไรขึ้นกับเธอเพราะเป็นการคลอดครั้งแรกของเธอ ก่อนที่จะคลอดเธอเจ็บท้อง ท้องบั้นเป็นระยะ เธอพยายามรวบรวมพลังกำลังของเธอให้ได้มากที่สุดเท่าที่เธอจะรวบรวมได้ และปฏิบัติตามคำแนะนำของพยาบาลอย่างเคร่งครัด จนเวลาผ่านไปเธอได้ยินเสียงร้องดังมาก “อู๊ว อู๊ว” ลอดมาสัมผัสโสดประสาทของเธอ เธอ น้ำตาไหลพราก ลูกของฉันทะไร เกิดมาแล้วหรือ ฉันทเป็นแม่คนแล้วหรือ เป็นคำถามที่คิดวนเวียนไปมาแล้วทุกอย่างก็เรียบร้อย เธอปลอดภัยและลูกของเธอก็ปลอดภัย จากนั้นพยาบาลได้นำเธอมาพักที่เตียงและได้นำลูกน้อยของเธอมาส่งให้ เธอจ้องมองลูกน้อยแล้ว น้ำตาก็ไหลออกมา เป็นน้ำตาแห่งความสุข พยาบาล แนะนำเธอให้ลูกดูนมครั้งแรก พอปากของลูกน้อยสัมผัสหัวนมของเธอ น้ำตาของเธอยิ่งไหลมากขึ้น เธอบอกตัวเองว่า ฉันทได้เป็นแม่คนที่สมบูรณ์แล้ว และสิ่งที่ยังกังวลใจเธอ คือ เธอจะเลี้ยงลูกเป็นไหม จะเลี้ยงลูกยังไง แต่พอแม่สามีเข้ามาหาบอกกับเธอว่า แม่จะคอยดูแลช่วยเหลือ จะสอนวิธีการเลี้ยงลูกช่วยเธอ ทำให้เธอเบาใจ สบายใจขึ้น เธออยู่โรงพยาบาลเพียง 3 วัน ก็ได้กลับบ้าน ไปเลี้ยงลูกที่บ้าน เธอบอกตัวเองว่า ถึงแม้ครอบครัวของเธอจะเป็น *ครอบครัวแตกแยก* แต่เธอก็ได้เข้ามาอาศัยในครอบครัวสามีซึ่งก็ทดแทนครอบครัวที่ขาดหายไปของเธอได้และเธอก็ต้องเดินหน้าต่อไป เพื่อลูกที่เกิดมาจะได้เติบโตใหญ่ในโลกใบนี้ ต่อไป

สุดท้าย ผู้วิจัยได้ถามเธอว่า ถ้าย้อนกลับไปในอดีตได้เธอจะอย่างไร เธอบอกว่าถ้าย้อนเวลาได้จะไม่เป็นแบบนี้ จะไม่ให้ตัวเองมีท้อง จะยังไม่มีแฟนตอนเป็นนักเรียนหรือถ้าจะมีเพศสัมพันธ์ก็ต้องมีการป้องกันเพราะทำให้เธอลำบาก หมดอนาคตไม่ได้เรียนหนังสือต่อ ขาดเพื่อน ไม่มีเงินเลี้ยงลูก อยากกลับไปเรียนต่อ แต่ตอนนี้คิดว่าไปหาเงินมาเลี้ยงลูกก่อน และตอนนี้จะไม่ให้ตัวเองตั้งครรภ์ซ้ำอีกเป็นอันขาด จนกว่าจะพร้อมจริงๆ ตอนนี้เริ่มมีความสุขบ้าง เห็นหน้าลูก เห็นรอยยิ้มของลูก มันทำให้เธอมีพลังที่จะก้าวต่อไป

จากเรื่องราวของน้องแนน ทำให้ผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญของกระบวนการให้การปรึกษา สำหรับวัยรุ่น โดยเฉพาะการให้คำปรึกษาหรือการแนะแนวในโรงเรียน เพราะจะเป็นที่ให้นักเรียนสามารถเข้ามาใช้บริการในทุกเรื่องได้ ซึ่งบุคคลที่สำคัญในกระบวนการนี้ คือ ครูแนะแนวซึ่งถือเป็นบุคคลที่สำคัญมากและต้องมีคุณสมบัติเป็นแบบจำลองมิตรธรรม 7 สำหรับครู คือ 1) มีความน่ารักด้วยการเปิดเผย เด็กรู้สึกสบายใจอบอุ่นสนิทสนม ขวนให้เข้าไปถามไปปรึกษา เป็นที่ไว้วางใจ 2) มีความน่าเคารพด้วยการประพฤติ สมควรแก่ฐานะ เด็กเกิดความรู้สึกอบอุ่นใจ เป็นที่พึ่งได้ ปลอดภัย 3) มีความน่ายกย่องด้วยความเป็นผู้รอบรู้ ทรงภูมิปัญญาที่แท้จริง รวมทั้งปรับปรุงตนให้เป็นที่เอาอย่าง ทำให้เด็กได้ระลึกถึง ได้เอ่ยอ้างถึงด้วยความภูมิใจ 4) รู้จักพูดให้เหตุผล ชี้แจงให้เข้าใจให้คำแนะนำ ว่ากล่าวตักเตือนและเป็นผู้ให้คำปรึกษาที่ดี 5) อดทนต่อถ้อยคำพร้อมที่จะรับฟังปัญหา คำปรึกษา ซักถามคำเสนอแนะข้อวิพากษ์วิจารณ์ อดทนฟังเรื่องราวได้ไม่เบื่อ ไม่ฉุนเฉียว เป็นผู้ใจกว้าง เปิดใจยอมรับความคิดเห็น 6) สามารถอธิบายเรื่องที่ยุ่งยากซับซ้อนให้เข้าใจให้เรียนรู้เรื่องราวที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นไปให้ความกระจ่างได้ และ 7) ไม่แนะนำในเรื่องเหลวไหล ชักจูงไปในทางเสื่อมเสีย เป็นแบบอย่างและตัวแบบที่ดี

คนที่ 2 แพร: สังคมประณาม ... ท้องไม่มีพ่อ

เมื่อได้ยินคนพูดให้เราว่า “ท้องไม่มีพ่อ” มันเปรียบเหมือนกับมีคนเอามีดมากกรีดลงบนกลางหัวใจ มันช่างเจ็บปวด เจ็บแสบมาก เหมือนเอามีดกรีดแล้วเอาเกลือทา โดยที่เธอไม่สามารถตอบโต้ได้เลยแม้แต่บ่อย ทำได้เพียงกลั๊กลื่นผื่นทน อดทนกับคำพูดที่เหยียดหยามจากคนเหล่านั้น ให้มันทับถมลงในจิตใจของเธอวันแล้ว วันเล่า แล้วเด็กหญิงตัวเล็กๆ อย่างเธอ ที่อ่อนประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตบนโรงละครโรงใหญ่แห่งนี้ได้อย่างไร มันคงเป็น “ตราบาท” ให้กับเธอไปอีกนานเท่า

เรื่องราวที่ผู้วิจัยจะเล่าให้ฟังต่อจากนี้ เป็นเรื่องราวของเด็กหญิงคนหนึ่ง ที่ชอบออกไปเที่ยวกับเพื่อนและบางครั้งก็มีการตีมือตีเท้าแอลกอฮอล์ จนทำให้พลาดไปมีเพศสัมพันธ์แบบไม่ได้ตั้งใจ จนทำให้เกิดการตั้งครรภ์ในขณะที่ตนเองยังไม่พร้อมที่จะมีลูกเลย ด้วยปัจจัยแวดล้อมหลายๆอย่าง แต่ที่มากไปกว่านั้นเธอไม่ทราบเลยว่าใครคือพ่อของลูกในท้องของเธอ ในการพบกันกับผู้วิจัยในครั้งนี้ ได้มีการประสานงาน เพื่อการติดต่อนัดหมายผ่านอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) เพื่อการนัดหมาย วัน เวลา สถานที่ ในการเข้าไปสัมภาษณ์รายละเอียดเชิงลึก ซึ่งเธอยินยอมที่จะบอกเล่าเรื่องราวของเธอเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ของเธอครั้งนี้ พร้อมทั้งขออนุญาตนำเรื่องราวและประสบการณ์ชีวิตของเธอไปเผยแพร่ เพื่อเป็นวิทยาทานให้กับเด็กและวัยรุ่นทุกคน

ในวันที่ผู้วิจัยเดินทางไปพบกับเธอที่บ้าน เธออาศัยอยู่ในบ้านที่มีลักษณะเป็นบ้านชั้นเดียว สร้างด้วยปูน ไม่มีรั้วรอบขอบชิด ติดกับถนนลาดยางภายในบ้านดูไม่ค่อยมีความเป็นระเบียบมากนัก มีตะกร้าเสื้อผ้าวางอยู่บนพื้นบริเวณหน้าบ้าน คุระเกาะระกะไม่เรียบร้อย ดูไม่สบายตาผู้พบเห็น ผู้วิจัยได้พบกับป่าของเด็กหญิงแพรว ซึ่งกำลังไกวเปลเลี้ยงเด็กอยู่ภายในบ้านจึงได้เข้าไปทักทาย และแนะนำตนเองกับป่าของเด็กหญิงแพรว ขออนุญาตสัมภาษณ์เด็กหญิงแพรว โดยได้ใช้สถานที่สัมภาษณ์ เป็นมุมหนึ่งของบ้าน จากนั้น ผู้วิจัยได้ชี้แจงรายละเอียด วัตถุประสงค์ของการวิจัย หัวข้อการพูดคุย กิจกรรม และขั้นตอนการสัมภาษณ์ พร้อมทั้งขออนุญาตจัดบันทึกการสัมภาษณ์ บันทึกเสียงและภาพถ่ายขณะการสัมภาษณ์ในครั้งนี้

แพรว เป็นเด็กหญิงที่กำลังเข้าสู่วัยรุ่นคนหนึ่งที่เกิดและเติบโตอยู่ในอำเภอเขตชนบท ถ้าดูอย่างผิวเผิน เธอก็ไม่ได้แตกต่างอะไรจากเด็กวัยรุ่นชนบททั่วไป ดูสดใส ร่าเริง มีเพื่อน มีความคิดความรู้สึก มีความอยากได้ อยากเป็นตามวัยของเธอ แต่พอได้เข้าไปพูดคุยกับเธอ ทำให้เราได้ทราบข้อมูลที่แตกต่าง สะท้อนให้เห็นถึงชีวิตของเด็กสาวแรกรุ่นที่กำลังดำเนินไปบนความเสี่ยงในทุกมิติของวัยรุ่น โดยเฉพาะการมีเพศสัมพันธ์แบบไม่คาดคิด ไม่ได้ตั้งใจ ไร้ซึ่งภาวะการปกป้องและป้องกันความปลอดภัยในชีวิตของเธอแต่อย่างใดเลย จากการพูดคุยทำให้ผู้วิจัยทราบว่า เด็กหญิงแพรว หรือ **แพรว** เธออายุเพียง 14 ปี สัญชาติไทย เชื้อชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในช่วงที่เธอเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษานั้น เธอมีผลการเรียนที่ดี อยู่ในอันดับที่ 1-10 ของห้องตลอดหลักสูตร หลังจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เธอได้เข้าศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่โรงเรียนประจำอำเภอ แต่ต้องออกกลางคันจากสาเหตุที่เธอตั้งครรภ์ เธอมีรูปร่างสมส่วน แต่ว่าดูโตเป็นสาวเกินวัย สูงประมาณ 165 เซนติเมตร น้ำหนัก 60 กิโลกรัม ผิวขาว ฝอยยาวปะบ่า หน้าตาสวยเข้มจากการสอบถามข้อมูลประวัติของเธอ พบว่า ปัจจุบันเธอตั้งครรภ์ได้ 7 เดือน ไม่มีสามี ไม่มีอาชีพ

ไม่มีโรคประตัว เมื่อเจ็บป่วยป่าจะพาไปหาหมอที่โรงพยาบาลใกล้บ้านแต่ถ้าเกิดการเจ็บป่วยเล็กน้อยก็จะซื้อยามารับประทานเอง และไม่เคยได้รับอุบัติเหตุร้ายแรง ขณะที่ไปสัมภาษณ์เธอ สังเกตได้ว่าห้องของเธอโตผิดปกติ สีหน้าและแววตาของเธอดูมีความกังวล น้ำตาซึม และกระพริบตาถี่ครั้ง สุดลมหายใจเข้าออกบ่อยครั้ง เธอเล่าเสียงสั่นเครือว่า

“ตอนนี้อยู่อาศัยอยู่กับครอบครัวของป่าคะ ตั้งแต่จำความได้ ป่าเคยเล่าให้หนูฟังว่า ตอนนั้น หนูนี้อายุ ประมาณ 6 เดือน พ่อของหนูชอบดื่มเหล้าและเล่นการพนัน วันไหนพ่อเมากลับมา หรือวันไหนเสียการพนัน พ่อก็จะมีอารมณ์เกรี้ยวกราด และทะเลาะตบตีกับแม่เป็นประจำ จนกระทั่งแม่ทนพฤติกรรมของพ่อไม่ไหว จึงได้แยกทางกัน พ่อไปมีครอบครัวใหม่และไม่ได้ติดต่อกัน แรก ๆ พ่อก็จะส่งเงินมาให้ แต่แล้วก็ไม่ได้ส่งมาอีกเลย ส่วนแม่ไปทำงานกรุงเทพฯ ส่งเงินมาเป็นระยะไม่ค่อยได้กลับบ้าน นาน ๆ โจรคุยกับป่า หนูไม่ค่อยได้เจอกับแม่เลยคะ ป่ารักหนูเหมือนลูก หนูก็นับถือป่าเป็นเหมือนแม่คนหนึ่ง ดูแลหนูทุกอย่าง เป็นห่วงหนูมาก ป่าเคยบอกกับหนูว่า ถึงแม้จะไม่มีใครเลี้ยง ป่าก็จะเลี้ยงเอง อยู่ด้วยกันกับป่านีละ ขอให้ทำตัวเป็นคนดี ตั้งใจเรียนป่าก็ดีใจแล้ว โตขึ้นจะได้เลี้ยงป่า มีงานทำดี ๆ ป่าทำงานหนัก ทำงานทุกอย่างแทบไม่มีเวลาพักเลย บางวันหนูกับป่าแทบจะไม่ได้เจอกันเลย เวลาหนูอยากปรึกษาอะไรกับป่า บางทีก็ไม่ได้ปรึกษา บางทีก็ไม่กล้าถามเพราะกลัวป่าด่า บางวันหนูกับป่าแทบจะไม่ได้คุยกันเพราะกว่าป่าจะกลับมาหนูก็เข้านอนแล้ว ป่าทำงานทุกวัน ไม่มีวันหยุด วันเสาร์อาทิตย์ ก็ต้องไปทำคะ”

จากคำพูดของ แพรว สะท้อนให้เห็นถึงความรักและความเอื้ออาทรระหว่างหลานกับป่า และความต้องการของวัยรุ่นซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกาย อารมณ์ และจิตใจ มีคำถามมากมาย เพราะความสงสัย อยากหาที่ปรึกษาเพื่อต้องการคำตอบหรือการช่วยเหลือทั้งทางร่างกาย และจิตใจ ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างเธอกับป่าของเธอ ในความเป็นจริงนั้น การให้คำปรึกษาเป็นเรื่องที่สำคัญ และจำเป็นมากสำหรับวัยรุ่น เพราะครอบครัว ควรต้องมีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นต่อกัน โดยพ่อ แม่ หรือผู้ปกครองควรเป็นแบบอย่างที่ดี และเป็นທີ່ปรึกษาให้แก่เด็กทุกเรื่อง รวมทั้งเป็นผู้สร้างความรู้สึกมีคุณค่าให้กับลูก เพื่อให้ลูกเกิดความมั่นใจในตนเอง และเป็นปัจจัยที่จะเสริมทักษะในการปฏิเสธ เมื่อมีแรงผลักดันจากสังคมและเพื่อนให้ทำในสิ่งที่ยู่นอกเหนือจริยธรรมของพ่อ แม่ ผู้ปกครอง และครอบครัว

ครอบครัวของป่า ป่ามีลูกสาว 2 คน และหลาน 1 คน ป่ามีอาชีพทำนาและรับจ้างเลี้ยงเด็กในชุมชนใกล้บ้านตัวเอง รายได้ประมาณเดือนละ 12,000 บาท ป่าเป็นหัวหน้าครอบครัว เป็นเสาหลักของบ้าน รายได้ทุกอย่างมาจากป่า ส่วนสามีของป่าแยกทางกัน ป่าทำงานหนัก ทำให้ไม่มีเวลาที่จะมาดูแลสั่งสอนเธอมากนัก เธอช่วยทำงานบ้านทุกอย่างเท่าที่ทำได้ ส่วนลูกสาวของป่านั้นทำงานที่ร้านสะดวกซื้อเซเว่นอีเลฟเว่น การทำงานไม่มีเวลาที่แน่นอนเพราะเข้าตามกะที่กำหนด ลูกสาวของป่าจะมีบุคลิกภาพออกในแนวผู้ชาย ไม่ค่อยพูดคุยสูงส่งกับเธอมากนัก ทำให้เธอไม่กล้าพูดคุยกับพี่มากนัก ในตอนเย็นป่าก็ไปขายของที่ตลาด ลูกป่าก็ไปทำงาน ทำให้เธอมีเวลาว่าง เล่นโทรศัพท์มือถือ คุยเพื่อน และมักออกนอกบ้าน นัดเพื่อนเที่ยวเป็นประจำ ชอบไปสังสรรค์กับเพื่อน บางครั้งมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่สูบบุหรี่ ไม่เสพสารเสพติดใดๆ บางวันก็จะไม่กลับบ้านไปนอนที่บ้านเพื่อน ซึ่งมีอายุมากกว่า แต่มีความสนิทสนมกันมาก สามารถเล่าเรื่อง ปรีชาทุกเรื่อง ทุกอย่างกับเพื่อนคนนี้ฟัง ซึ่งเพื่อนคนนี้ก็รับฟังและให้คำปรึกษาได้ทุกอย่าง ป่าของเธอเคยตกเตียงเธออยู่เสมอ เรื่องการออกเที่ยวกลางคืน กลับบ้านดึก หรือการไปค้างบ้านเพื่อนแต่เธอไม่เคยเชื่อฟัง เธอชอบไปคุยกับเพื่อน ซึ่งทำให้รู้สึกสบายใจ รู้สึกว่าตนเองมีความสุข บางวันกลับบ้านเวลา 3-4 ทุ่ม ซึ่งในระยะแรกๆ ป่าก็ไปตามหา ระยะหลังๆ มา แกก็จะไม่ไปตาม ซึ่งเธอจะออกไปหาเพื่อนในเวลากลางคืนเกือบทุกวันและถ้าบางวันไม่ได้ไปเที่ยวกับเพื่อน เธอก็จะอยู่บ้านดูทีวี เล่นโทรศัพท์ เล่นไลน์ ดูหนังฟังเพลง ดูหนังรักๆ ใคร่ๆ มีฉากการกอดจูบ ลูบคลำ ซึ่งเธอถือว่าเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับวัยรุ่น ซึ่งเธอก็ชอบดูเป็นประจำ เพราะเข้าถึงง่าย สามารถเปิดหาดูได้ตลอด 24 ชั่วโมง

“การดูหนังรักๆ พระเอก นางเอก กอดจูบกัน หนูว่าเป็นเรื่องธรรมดาค่ะ เพราะเพื่อนๆ ก็ดูกันทุกคน หนูเปิดดูได้ตลอด มันทำให้หนูมีความสุข บางครั้งหนูก็รู้สึกว่าหนูอินกับบทนางเอกเหมือนกันค่ะ บางเรื่องต้องดู เพราะจะได้คุยกับเพื่อนรู้เรื่อง เพราะทุกคนก็ดูด้วยกันทุกคนค่ะ ซึ่งหนูคิดว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดาค่ะ”

เธอยังเล่าให้ฟังต่อว่า ในช่วงไหนที่เธอออกจากบ้านบ่อย ป่าก็จะดูว่าเธอเสมอว่า เธอเป็นเด็กไม่ดี เป็นเด็กใจแตก แต่เธอคิดว่าเธอไม่ได้ผิดอะไรหรือเสียหายอะไรกับการคบเพื่อน ไปเที่ยวกับเพื่อน ซึ่งเธอรู้สึกว่าเธอมีความสุข รู้สึกสบายใจ เพราะสามารถพูดคุย ปรีชาได้ทุกเรื่อง

“หนูพูดคุยกะพี่เค้าได้หมดทุกเรื่องค่ะ เล่าเรื่องครอบครัว ปรึกษาอะไรได้ทุกอย่าง แต่กับป้า แกชอบดุด่า ชี้นัดตลอด ไม่ให้ไปไหนตึกๆ แต่หนูก็ไม่ยอมฟัง เลยชอบไปคุยกับเพื่อนนอก บ้านสนุกกว่า แรกๆ แกก็ออกตามค่ะ แต่ตอนหลังๆ มา ป้าแกก็เลิกตาม แกบอกกับหนูว่า หนูก็เคยไปตามมึงแล้ว มึงจะไปไหนก็ไป หนูเบื่อ ทำงานก็เหนื่อย หนูบอกให้ตั้งใจเรียนก็ไม่ตั้งใจ แต่ก่อนเรียนเก่ง พอโตขึ้นแล้วทำไมไม่เป็นแบบนี้ หนูเสียใจมาก รู้ไหม”

จากคำพูดของ แพร ทำให้เห็นว่า เด็กวัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเพิ่มมากขึ้น ถึงแม้จะมีการห้ามเตือนจากผู้ปกครองซึ่งอาจก่อให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ การทำแท้งเถื่อนและการทอดทิ้งเด็ก ตามมา ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการขาดความรู้ ทักษะคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ จึงทำให้วัยรุ่นเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ได้ก่อนวัยอันควร ซึ่งสาเหตุมาจากการได้รับสิ่งยั่วยุจากสภาพแวดล้อม อาทิ การแต่งตัว การเลียนแบบ การใช้สื่ออินเทอร์เน็ต เกมออนไลน์ ภาพยนตร์ นิตยสารที่ยั่วยุทางเพศ ทำให้เกิดแรงกระตุ้นความรู้สึทางเพศ อยากมีเพศสัมพันธ์ และทัศนคติของวัยรุ่นที่มีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางของวัฒนธรรมทางตะวันตก อาทิ ขาดการรักษานวลสงวนตัว การปล่อยเนื้อปล่อยตัว มีเพศสัมพันธ์กันง่ายเมื่อมีความพอใจ วัยรุ่นหญิงชายมีประสบการณ์ทางเพศเร็ว มีการแลกเปลี่ยนคู่นอน ก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ที่ขาดความรับผิดชอบ ส่งผลกระทบต่อทั้งตนเองและครอบครัว เช่น ผลของการเรียนตกต่ำ การทำลายชื่อเสียงเกียรติยศ ความมีคุณค่าในตัวเองลดลง อาจทำให้ผิดหวังจากความรักและตัดสินใจทำร้ายตัวเอง รวมไปถึงการคิดสั้น ฆ่าตัวตาย เป็นต้น

ในช่วงเวลาที่เกิดการเปลี่ยนแปลงในชีวิตเธอมากที่สุดนั้น แพร ได้เล่าให้ผู้วิจัยฟังว่า มีอยู่วันหนึ่งเพื่อนๆ นัดกันไปเลี้ยงงานวันเกิด เธอแอบขโมยป้าไป ภายในงานมีอาหารหลากหลายมากมาย มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทั้งสุราและเบียร์ มีเพื่อนผู้หญิง จำนวน 5 คน และผู้ชาย จำนวน 6 คน ทุกคนต่างพูดคุยกันอย่างสนุกสนานพร้อมกับการกินดื่มสุราและเบียร์ไปด้วย เวลาว่างเลยจงดึกต่างคน ต่างดื่ม จนเริ่มรู้สึกมึนเมา ส่วนตัวเธอนั้นก็เริ่มมีอาการมึนเมาเช่นเดียวกัน หลังจากนั้นอีกประมาณ 1 ชั่วโมง เธอรู้สึกว่ามีผู้ชายคนหนึ่งเข้ามาดึงแขนเธอเข้ามากอด จับ ลูกบอล เธอพยายามขัดขืน แต่ก็สู้แรงไม่ได้ เนื่องจากฤทธิ์ของแอลกอฮอล์ทำให้เธอหมดแรงที่จะต่อสู้ขัดขืน เธอจึงต้องปล่อยเลยตามเลยเพราะประสบการณ์จากการดูคลิปต่างๆ ไม่มีอะไรที่น่าสะพรึงกลัว มีแต่ตื่นตัวและรู้สึกต้องการทางเพศมากกว่า ขณะนั้นในใจของเธอคิดว่าคงไม่เป็นอะไรมากหรอก เพื่อนหลายคนก็มีแฟนซึ่งเขาก็ทำแบบนี้เช่นเดียวกัน หลังจากนั้นเธอก็ไม่รับรู้อะไรอีกเลยเนื่องจากเธออยู่ในอาการที่เมา

มาก เวลาผ่านไปนานแค่ไหนเธอไม่มีการรับรู้อะไรเลย ไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับตัวเธอบ้าง พอรู้สึกตัวขึ้นมา เธอรู้สึกเจ็บที่อวัยวะเพศ เธอจับขึ้นมาดูเห็นเลือดปนกับน้ำเมือกขาว เหนียวๆ เธอรู้สึกตกใจมาก ใจสั่น มือสั่น ทำอะไรไม่ถูก น้ำตาไหลออกมาเองโดยไม่ได้ร้องให้ มันจุกแน่น โกรธตัวเอง คับแค้นอยู่ในใจ จิตใจสับสน ว้าวุ่น ในเวลานั้นเธอเหมือนตกลงไปในเหวลึก ร่างของเธอดำดิ่งสู่ความมืดมืดไร้แสงสว่าง ไร้ผู้คนที่ขอความช่วยเหลือ เธอรู้สึกว่าไม่มีเพียงเธออยู่คนเดียวในโลกอันโหดร้ายใบนี้ อีกมุมหนึ่งของความคิดของเธอ ต่อไปจะดำเนินชีวิตอย่างไร ยิ่งคิดน้ำตาก็ยิ่งไหลออกมา คิดอยากกลับบ้านตอนนี้ก็ไม่กล้ากลับแล้ว กลัวไปหมดทุกอย่าง กลัวคนรู้ กลัวป่าด่า กลัวคนหาว่าเป็นเด็กใจแตก กลัวไปสารพัด ทุกอย่าง เธอพยายามรวบรวมสติที่เหลืออยู่น้อยนิดของเธอ พยายามนึกทบทวนเหตุการณ์ที่ผ่านมาว่าเกิดอะไรขึ้นกับเธอบ้าง แต่เธอก็ไม่สามารถจดจำหรือรวบรวมเหตุการณ์มาได้ทั้งหมด เธอพยายามนึกแล้วนึกอีกโดยเฉพาะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เธออยากรู้ว่าผู้ชายคนไหนที่ล่วงละเมิดทางเพศเธอ แต่จะนึกอย่างไรเธอก็นึกไม่ออกจำหน้าใครไม่ได้เลย เหลียวหาเพื่อนก็ไม่เหลือใครแล้ว ทุกคนต่างแยกย้าย หนีกลับกันหมด สุดท้ายเธอตัดสินใจไม่กลับบ้านและพุงรังอันบอบช้ำของเธอไปนอนอนบ้านเพื่อนรุ่นพี่ซึ่งเธอให้ความนับถือเป็นพิเศษและเป็นเพื่อนที่เธอสนิทมากที่สุด พอไปถึงบ้านรุ่นพี่เธอรีบเข้าห้องน้ำอาบน้ำทำความสะอาดร่างกายของเธอให้สะอาดมากที่สุดเท่าที่เธอจะทำได้ ให้น้ำสะอาดได้ จากนั้นเธอ ก็เข้าไปนอนกับเพื่อนรุ่นพี่ แล้วถามเธอว่าทำไมวันนี้มาตีงี้ เธอไม่กล้าตอบ กลัว ไม่กล้าเล่าเหตุการณ์ให้รุ่นพี่ฟัง แต่เธอนั้นนอนน้ำตาไหล โดยไม่ให้เพื่อนเห็น เธอพยายามขมตาให้หลับ แต่ก็นอนไม่หลับ คิดถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมา คิดวกไปวนมา คิดว่าใครทำกับเรา ใครเป็นคนทำกับเราแบบนี้ คิดแล้วน้ำตาก็ไหลออกมา เธอคิดเข้าไปเข้ามา ตั้งคำถามให้กับตัวเองมากมายจนเกือบสว่างจึงเผลอหลับไป เพราะความเหนื่อยล้า พอตื่นเช้าขึ้นมา เธอคิดหลายตลบว่าจะเล่าให้เพื่อนฟังหรือไม่ เธอบอกตัวเองว่าถ้าไม่เล่า เธอคงอกแตกตายแน่ๆ เธอจึงตัดสินใจเล่าให้เพื่อนสนิทคนนี้ฟังเป็นคนแรก เมื่อได้ฟังเพื่อนของเธอก็รู้สึกตกใจมาก พูดออกมาว่าจะทำยังไงดี เมื่อเธอได้ฟังเช่นนั้นยิ่งทำให้เธอเครียดมากขึ้น คิดว่าต่อไปจะดำเนินชีวิตอย่างไร จนเวลาผ่านไป 1 เดือน เธอเล่าว่า

“ประจำเดือนไม่มาตามกำหนดค่ะ หนูคิดว่าเป็นเรื่องปกติ หนูเคยได้ยินเพื่อนบางคนพูดว่า ประจำเดือนแต่ละเดือนอาจมาไม่ตรงกันได้ ในโรงเรียนครูก็เคยสอนค่ะ จำได้คร่าวๆ ไม่แน่ใจ เพราะตอนเรียนไม่กล้าถามครูเลยนะคะ เพราะนักเรียนผู้ชายมักจะแซว หัวเราะ

และล้าว่าเราเป็นประจำเดือน หนุอายุมากๆ เลยคะ เลยไม่กล้าถาม จนเข้า เดือนที่ 2 ประจำเดือนหนุก็ยังไม่มา วันนั้นหนุกังวลใจมาก กลัวสารพัด เพราะหนุเริ่มมีอาการผิดปกติ ช่วงนอน คลื่นไส้อาเจียน ซึ่งเวลานั้นหนุไม่รู้เลยด้วยซ้ำว่าหนุกำลังตั้งครรภ์ เพราะหนุไม่ได้ตั้งใจฟังตอนครูสอน เพราะแม่แต่ยายพวกนี้ก็เรียนชาย จนบ้าเกิดสงสัยในตัวหนุว่าหนุเป็นอะไร บ้าจึงมาเค้นเอาความจริง หนุเลยตัดสินใจเล่าเรื่องราวให้บ้าฟังคะ”

คำบอกเล่าของ แพรว สะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการเรียนการสอน เรื่องเพศศึกษา ในโรงเรียนว่ายังมีช่องว่างที่ทำให้เด็กไม่สามารถเข้าถึงได้ ทำให้เด็กเสียโอกาสเพราะไม่กล้าถาม เมื่อไม่เข้าใจไม่กล้าแม้แต่จะฟังเพราะเขินอาย ทำให้คิดว่าเป็นเรื่องไกลตัว เป็นเรื่องลับ ปกปิดและพูดไม่ได้ เพราะถูกปลูกฝังทางสังคมไทยไว้ว่าต้องเป็นเช่นนั้น เป็นเรื่องที่ไม่ควรนำมาพูดคุย แม้แต่ครูบางคนก็ยังมีอคติกับเรื่องเพศศึกษา ดังนั้น การแก้ไขปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น การเรียนการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน สามารถช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ การจัดการเรียนรู้เพศศึกษารอบด้าน (comprehensive sexuality education) ในสถานศึกษาโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ใช้วิธีการสอนแบบให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย และสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ โดยคำนึงถึงเนื้อหาใน 6 มิติ คือ

- 1) พัฒนาการของมนุษย์ ทั้งด้านสรีระร่างกายที่เกี่ยวข้องและการสืบพันธุ์ การเปลี่ยนแปลงเมื่อเข้าสู่วัยหนุ่มสาว ภาวลักษณะต่อร่างกาย ตัวตนทางเพศและรสนิยมทางเพศ
- 2) สัมพันธภาพในมิติของครอบครัว เพื่อน การคบเพื่อนต่างเพศ ความรักและการแต่งงาน การเป็นพ่อแม่
- 3) ทักษะส่วนบุคคล เช่น การให้คุณค่า การตัดสินใจ การสื่อสาร การแสดงความคิด ความต้องการ ความรู้สึกตัวเอง การต่อรองและการขอความช่วยเหลือ
- 4) พฤติกรรมทางเพศ เช่น การช่วยตัวเอง จินตนาการ การแสดงออกทางเพศ การละเว้น การมีเพศสัมพันธ์ การตอบสนองทางเพศ
- 5) สุขภาพทางเพศ ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย วิธีการคุมกำเนิด การทำแท้ง การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และเอดส์ การล่วงเกินทางเพศ และอนาถาจารีตปฏิบัติ และ
- 6) สังคมและวัฒนธรรม เช่น บทบาททางเพศ เรื่องเพศในบริบทของสังคม วัฒนธรรม กฎหมาย ศิลปะและสื่อต่างๆ เป็นต้น

ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเรียนการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน คือ 1) ทักษะคติของครูผู้สอนที่ยังเชื่อว่า เรื่องเพศเป็นสิ่งที่น่าอาย ไม่ควรเปิดเผย ประกอบกับการสอนเพศศึกษาเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ความเชื่อและค่านิยมของครูผู้สอนจึงมีผลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนบางคนอาจปรับเนื้อหาในหลักสูตรเพศศึกษาไปตามความคิดเห็นของตน 2) ทักษะคติของบิดามารดาหรือ

ผู้ปกครองที่มองว่า การสอนเพศศึกษาจะเป็นการชี้โพรงให้กระรอก และกระตุ้นให้วัยรุ่นนอยากลอง มีเพศสัมพันธ์ จึงอาจไม่เห็นด้วยกับการสอนเพศศึกษาและการสื่อสารเรื่องเพศกับบุตรวัยรุ่น

3) ทศนคติและการสนับสนุนของผู้บริหารโรงเรียนต่อการสอนเพศศึกษา ผู้บริหาร โรงเรียนมักจะมียึดกรอบของวัฒนธรรมไทย และเชื่อว่า การมีแฟนในวัยเรียนเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมและควรสอดแทรก การประพฤติตนอยู่ในกรอบของคุณธรรม จริยธรรมในการสอนเพศศึกษา และ 4) การจัดรูปแบบ การเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษาเป็นกลุ่มย่อย และแยกระหว่างเพศชายและหญิง เพราะเด็กอายุ และไม่กล้าถาม ถ้าอยู่กันหลายคน

เมื่อผู้วิจัยถามถึงเรื่องการตั้งครรภ์ ทราบได้อย่างไรว่าตั้งครรภ์ และจะตัดสินใจกับการตั้งครรภ์นี้อย่างไร ซึ่งป้าของเด็กหญิงแพร เป็นผู้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า

“ป้าเป็นคนบอกเองค่ะ เพราะป้าสังเกตเห็นว่ามาหลายวันแล้ว ว่าอีนางแพรมันเหมือนคนมีท้อง มันมีอาการแปลกๆ เหมือนคนมีท้องค่ะ ป้าเลยถามมันว่า แกเป็นอะไร ที่แรกมันก็ไม่เล่าหรอกค่ะ ป้าก็เลยเค้นเอาความจริงกับมัน มันเลยเล่าให้ฟัง ป้าเลยคิดว่ามันตั้งท้องแน่นอน ป้าเลยตัดสินใจไปซื้อที่ตรวจทดสอบการตั้งครรภ์มาตรวจ ผลมันก็พบว่ามันมีสีแดงขึ้น 2 ชีต นั่นก็แสดงว่ามันท้องแน่นอน พอรู้ที่แรกก็รู้สึกตกใจ เสียใจ น้ำตาตกในนั้นแหละค่ะ น้ำท่วมปาก รู้สึกอายคน หลานตัวเองอายุแค่นี้ ตั้งท้องแล้ว ต้องเป็นซี้ปากชาวบ้านแน่นอน ในหัวไม่คิดอะไร คิดแต่ว่าจะทำอย่างไรไม่ให้คนรู้ ที่แรกก็อยากแจ้งความ แต่ก็ไม่รู้จะแจ้งจับใคร เพราะหลานตัวเองก็จำใครไม่ได้ (ขณะป้าเล่าให้ผู้วิจัยฟัง สังเกตเห็นน้ำตาไหลออกมาด้วย) แต่ป้าก็คิดกลัวอยู่ว่า สักวันมันต้องเป็นแบบนี้ ป้าบอกมันหลายครั้งแล้วว่า อย่าไปเที่ยวกลางคืนดึกดื่น บางทีก็ไม่มานอนที่บ้าน ป้าก็สั่งสอนมันมาตลอด ตอนนี้อันนี้แล้วจะทำยังไงอายุแค่นี้ จะแล้วจะเลี้ยงลูกไหวหรือ ใครเป็นพ่อของเด็กก็ไม่รู้”

จากการตั้งคำถามของชาวบ้าน ทุกคนอายุที่จะตอบ ป้าก็ตัดสินใจให้เธอลาออกจากโรงเรียน แล้วส่งให้ไปอยู่กับพี่สาว ซึ่งเป็นลูกของป้าที่กรุงเทพมหานคร เพื่อให้พี่สาวพาเธอไปทำแท้ง ซึ่งในเวลานั้น เธอไม่มีความคิดเป็นของตัวเองเลย ทุกอย่างให้ป้าเป็นผู้กำหนดและตัดสินใจทุกอย่าง หลังจากที่พี่สาวของเธอพาไปทำแท้ง ปรากฏว่าหมอไม่รับทำให้ เพราะท้องโตมากเกินกำหนด (อายุครรภ์เกินเกณฑ์ในการทำแท้ง) เกรงว่าจะมีอันตราย เธอจึงต้องกลับมาอยู่ที่บ้านกับป้าอีกครั้งหนึ่ง เพื่อรอคลอด ช่วงที่อยู่กรุงเทพมหานคร เธอได้เล่าต่อว่า

“หนูเครียดมาก ลูกสาวของป้าก็ตำหนูทุกวัน ตำว่าหนูเป็นเด็กไม่ดี ใจแตก ลำส่อน ร่าน ชั่ว ชำมาก ขนาดป้าเลี้ยงดีขนาดนี้ ยังทำตัวลำส่อน ออกนอกบ้าน คบผู้ชายไม่เลิกหน้าจันตั้ง ท้อง อายุแค่ 13-14 ปี แล้วจะไปทำมาหากินอะไร หนูทำอะไรไม่ได้ ได้แต่ร้องไห้คิดถึงป้า คิดถึงคำสั่งสอนป้า ถ้าทำตัวดีไม่ไปเล่นกับเพื่อน ไม่ดื่มแอลกอฮอล์ ชีวิตคงไม่เป็นแบบนี้ อนาคตหมด จนในบางครั้งเธอก็มีความคิดอยากฆ่าตัวตาย”

จากคำบอกเล่าบอกได้ว่า ผู้ปกครองของวัยรุ่นยังมีทัศนคติเรื่องการมีแฟน การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในเชิงลบ การสื่อสารและความสะดวกใจในการสื่อสารเรื่องเพศสัมพันธ์ยังน้อยอยู่ ในขณะที่สถานการณ์ปัญหาเรื่องการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สะท้อนให้เห็นภาพว่า วัยรุ่นหญิงเข้าถึงแหล่งความรู้เรื่องเพศจากภายนอกครอบครัว ซึ่งอาจเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถควบคุมคุณภาพได้ หลังกลับมาจากกรุงเทพฯ พอเธอเห็นหน้าป้า เธอร้องไห้ กอดป้า ป้าก็บอกกับเธอว่า

“มันเกิดขึ้นแล้ว แก่ใจอะไรไม่ได้ อยู่กับป้านี้ละ ป้าจะดูแลเอง”

เธอกอดป้าแน่น ร้องไห้เสียงดัง ป้าเอามือมาลูบหัวของเธอ ลูบหลังของเธอ ทำให้เธอรู้สึกสัมผัสได้ถึงความรักที่ป้ามีให้กับเธอ ทำให้เธอรู้สึกมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตมากขึ้น รู้สึกมั่นใจที่จะต่อสู้ต่อไป พอมาอยู่บ้านการใช้ชีวิตของเธอก็เป็นไปตามปกติ เธอบอกว่า บางวันเธอมองดูตัวเองในหน้ากระจก เห็นตัวเองท้องโตขึ้น ทำให้เธอรู้สึกอยากทุบท้องให้แท้ง ไม่อยากพูดกับใคร ไม่อยากเล่า ไม่อยากตอบคำถามซ้ำๆ จากเพื่อนบ้านใกล้เคียง เธออายุคนข้างบ้าน บางคนก็สงสาร เห็นใจเธอ แต่บางคนก็ว่าใจแตก ทำตัวไม่ดีเลยมีท้องตั้งแต่เด็ก เธอคิดถึงโรงเรียนและคิดถึงเพื่อน

“นี่ละ แต่ก่อนมันชอบออกไปทะเลเล่นกับเพื่อนช่วงเย็นๆ ไม่กลับบ้านกลับช่อง จนมีท้องกับใครก็ไม่รู้ สงสารป้ามัน เลี้ยงมาแต่เด็ก อายุก็แค่นี้ เลี้ยงตัวเองก็ไม่รอด จะเลี้ยงลูกมันได้ไง สงสารป้ามัน เลี้ยงมันแล้วยังได้เลี้ยงหลานมันอีก เเวกรรม”

เธอทำอะไรไม่ได้ ทำได้แค่เพียง ร้องไห้ ก้มหน้ารับกับสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างทุกข์ทรมาน ป้าพาเธอไปฝากท้องที่โรงพยาบาล เธอเล่าให้ผู้วิจัยฟังว่า

“หนูไปฝากครรภ์ครั้งแรก คุณหมอบอกว่า ทำไมมาฝากท้องช้าจัง และถามหาพ่อของเด็ก เพื่อตรวจเลือด เวลานั้นหนูอายมาก ไม่กล้าตอบเลย ไม่รู้จะบอกคุณหมออย่างไร และมีคนที่มาคลินิกฝากครรภ์ถามหนูว่า ทำไมเอาตัวเร็วจัง หนูยิ่งอายมาก ทำอะไรไม่ถูกเลย หนูมองไปรอบๆ เห็นคนมาฝากครรภ์คนอื่น เขามีสามีมาด้วยเกือบทุกคน ตอนนั้นหนูอยากกลับบ้านมาก อยากตรวจให้เสร็จเร็วๆ คุณหมอก็ก็นำดีค่ะ แต่ต้องพูดเสียงดังเพราะคนเยอะ หนูไม่ได้พูดอะไรมากได้แต่ก้มหน้าแล้วบอกว่า ค่ะ ทำให้หนูไม่อยากไปโรงพยาบาลอีกเลย เพราะหนูอาย คุณหมอบางคนก็รู้จักหนู อายสายตาของคนอื่นที่มองมาหาหนู หนูรู้สึกว่ หนูไม่เหมือนคนอื่น ในวันนั้นหนูน่าจะเป็นคนที่มาฝากท้องที่เด็กมากที่สุด”

ผู้วิจัยได้ถามเธอต่อว่า ถ้าย้อนกลับไปได้ เธออยากย้อนกลับไปทำอะไร เธอตอบว่า

“ถ้าย้อนเวลาได้ หนูจะไม่ให้เป็นแบบนี้ หนูจะไม่ให้เหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้น หนูจะตั้งใจเรียน จะไม่เที่ยวเตร่หรือดื่มเหล้าดื่มเบียร์ จะรักตัวเองให้มากกว่านี้ ตอนนี้อยากกลับไปเรียนหนังสือมากที่สุด แต่อายุเพื่อน อายุครู ในอนาคตหนูเคยฝันอยากเป็นครูค่ะ แต่คงไม่ได้เป็นแล้วค่ะ มีท้องแล้ว มีลูกแล้ว คงต้องรอให้คลอดแล้วหนูจะไปหางานทำกับพี่ ลูกสาวของป้าที่กรุงเทพฯ ส่วนลูกหนูป้าบอกว่าป้าจะเลี้ยงให้ค่ะ”

ท้ายสุด ผู้วิจัยได้ถามเธอต่อว่า เธออยากใหหน่วยงานราชการหรือหน่วยงานอื่นหรือใคร เข้ามาช่วยเหลืออะไรบ้าง เธอบอกว่าไม่รู้ว่าจะให้ช่วยเหลืออะไร เวลาเธอต้งครรภ์ก็ไม่รู้ว่ามีใครจะมาช่วยได้มีแต่ป้าเท่านั้นที่คอยช่วยเหลือ เธอก็อยากให้ครู เพื่อนและคนในชุมชนเข้าใจเธอ ไม่ประณามเธอว่า เป็นเด็กใจแตก เด็กชั่วเลว **ท้องไม่มีพ่อ** เพราะคำ ๆ นี้ มันทำให้เธอรู้สึกเจ็บปวดมาก อยากให้เห็นใจในความผิดพลาดครั้งเดียวของเธอ ให้พื้นที่เธอยืนในสังคม ให้โอกาสเธอที่จะลุกขึ้นมาต่อสู้ เพื่อจะเลี้ยงลูกของเธอในอนาคต อย่าให้เธอรู้สึกเหมือนตายทั้งเป็น เพราะมันคือ การตีตราของสังคม ให้เธอไปตลอดชีวิต

คนที่ 3 บู: ความผิดพลาดกับตราบาปในใจ

ตราบาป คือสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วทำให้เกิดความเสียใจ ความทุกข์ใจ บาปติดตัว ความรู้สึกผิด และเป็นบาปที่ฝังลึกอยู่ในใจตลอดไป ไม่มีวันลืมเรื่องราวที่ผู้วิจัยจะเล่าให้ฟังต่อจากนี้ เป็นเรื่องราวของเด็กวัยรุ่นที่เติบโต อาศัยอยู่กับพ่อ แม่ และมีเพศสัมพันธ์กันในวัยเรียน ชอบดื่มสุราและแฟนไม่ยอมรับว่าเด็กเป็นลูกของตนเอง ทำแท้งแต่หลายครั้งไม่สำเร็จเมื่อคลอดลูกออกมา พบว่า ลูกตัวเองเป็นเด็กพิการ การพบกันกับผู้วิจัยในครั้งนี้ ได้มีการประสานงานเพื่อติดต่อนัดหมายผ่านอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในการเข้าไปสัมภาษณ์รายละเอียดเชิงลึก ซึ่งเธอยินยอมบอกเล่าเรื่องราวของเธอเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ในครั้งนี้ พร้อมทั้งอนุญาตให้นำเรื่องราวและประสบการณ์ชีวิตของเธอไปเผยแพร่ เพื่อเป็นวิทยาทานให้กับเยาวชนและเด็กวัยรุ่นทุกคน

ในวันที่ผู้วิจัยเดินทางไปพบกับเธอที่บ้าน บ้านที่เธออาศัยอยู่มีลักษณะเป็นบ้านปูนชั้นเดียว ผนังเป็นอิฐบล็อก พบเด็กผู้หญิงนั่งรออยู่ ไม่มีญาติอยู่ที่บ้าน นางสาวบู อายุ 18 ปี รูปร่างสันทัด ผิวดำแดง สูงประมาณ 150 เซนติเมตร น้ำหนักประมาณ 55 กิโลกรัม ผอมยาว ประเป๋า จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากการเรียนต่อการศึกษาอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ปัจจุบันประกอบอาชีพพนักงานร้านสะดวกซื้อในตัวเมือง รายได้รวมค่าโอที ประมาณเดือนละ 10,000 บาท ค่าใช้จ่ายไม่ค่อยพอใช้ เดือนชนเดือน บางเดือนพอใช้ บางเดือนไม่เพียงพอและยังต้องให้พ่อ มาช่วยเหลือค่าใช้จ่ายจำเป็น เช่น ซื้อนมผง ค่าเดินทางพาลูกสาวคนโตไปหาหมอตามนัด เป็นต้น เธอไม่มีเงินเก็บ มีหนี้สินเงินกู้เพื่อการศึกษาและยังค่าผ่อนรถจักรยานยนต์เพื่อใช้เดินทางไปทำงาน เธอมีลูกสาว 2 คน คนโต อายุ 4 ปี มีพัฒนาการช้า คนที่สอง อายุ 2 ปี พัฒนาการปกติ สามีนคนปัจจุบันเป็นพนักงานร้านสะดวกซื้ออีกแห่งที่อยู่ใกล้กัน รายได้ของสามีใช้ในการดูแลครอบครัวของเขาเพราะเขามีพ่อ แม่ และลูกติดอีก 2 คน สามีไปๆ มาๆ ระหว่างบ้านเธอและบ้านของพ่อ แม่เขา เธอมีลูกกับสามีคนปัจจุบันหนึ่งคน มีพี่น้องทั้งหมด 3 คน เธอเป็นลูกสาวคนโต ปัจจุบันอาศัยอยู่กับพ่อ แม่ และน้องสาวอีก 2 คน บ้านหลังเล็กๆ ผนังอิฐบล็อกฉาบเรียบ แต่ยังไม่ทาสี มี 2 ห้องนอน แบ่งเป็นห้องพ่อและแม่หนึ่งห้อง ของน้องสาวทั้งสองอีกหนึ่งห้อง เธอกับลูกๆ จึงใช้พื้นที่ว่างตรงกลางห้องขนาดประมาณ 16 ตารางเมตร พักนอน ส่วนตาและยายอาศัยอยู่ที่บ้านอีกหลังที่ทำยชุมชนในเขตเทศบาลเมืองใกล้ๆ กัน

เมื่อสามปีก่อนเธอเรียนหนังสือที่โรงเรียนชื่อดังในตัวเมืองและติดเพื่อนมาก กลุ่มเพื่อนที่คบกันส่วนใหญ่ มาจากต่างอำเภอจึงมาเช่าหอพักใกล้โรงเรียน ในช่วงวิชาเรียนคาบกิจกรรม หลังเลิกเรียน และวันหยุดเสาร์ อาทิตย์ นัดเพื่อนหญิงและชายสังสรรค์กันเป็นประจำ ซึ่งพ่อแม่ ตาและยาย จะห้ามปรามและดูว่าเธอเสมอเรื่องการคบเพื่อนกลุ่มไม่ดี เธอเล่าว่า

“หนูทะเลาะกับพ่อและแม่ตลอดเวลา แกชอบพูดถึงเพื่อนๆ ในกลุ่มเรา แม่จะมองว่าหนูคบเพื่อนที่ไม่ดี อีกเดี๋ยวก็พากันใจแตก ตอนนั้นหนูมั่นใจตัวเองมากกว่า หนูสามารถควบคุมเรื่องราวต่างๆ ได้ หนูก็สามารถดูแลตัวเองได้ แต่หนูไม่ได้เข้าใจทั้งหมดว่า ใจแตก คืออะไร เข้าใจแต่ว่าพวกหนีเที่ยว กลางคืน นอนกับผู้ชายไม่ซ้ำหน้า ซึ่งไม่ใช่แบบที่หนูทำ ”

หลายครั้งที่เธอหนีเรียนกันช่วงกลางวัน ครูฝ่ายปกครองก็จะแจ้งไปยังแม่ จากนั้นแม่จะบอกให้ย้ายออกตามหาเธอตามบ้านเช่าของเพื่อนๆ เพราะแม่กับพ่อต้องไปทำงานก่อสร้างกว่าจะกลับเข้าบ้านก็ค่ำๆ เมื่อก่อนมีโทรศัพท์ใช้แต่เธอก็ชอบที่จะปิดโทรศัพท์ และบอกพ่อกับแม่ว่าแบตเตอรี่หมด ไม่มีที่ชาร์จ บางครั้งยายจะขโมยโทรศัพท์ออกตามหาเธอตามสถานที่ต่างๆ เวลากลับบ้านไม่ตรงเวลาหรือไม่กลับบ้าน ซึ่งตามเจอบ้าง ไม่เจอบ้าง เพราะเธอและเพื่อนๆ มักจะเปลี่ยนที่รวมกลุ่มเป็นห้องเช่าของเพื่อนคนอื่นและหมุนเวียนไปเรื่อยๆ ในความอยากรู้ อยากลองและต้องการแสดงออกถึงความเป็นตัวตนในกลุ่มเพื่อน เธอไม่เคยปฏิเสธการชักชวน ไม่ว่าจะป็นสูบบุหรี่ หรือดื่มเหล้า เพราะเธอไม่อยากจะ “ตัวประหลาดของกลุ่มเพื่อน”

เพื่อนทำอะไรเป็นเธอก็ต้องทำเป็น มีบางครั้ง ที่ดื่มหนักกลับไม่ไหวก็ค้างคืนที่หอพักเพื่อน วันหนึ่งเธอนัดสังสรรค์กับเพื่อนเธอมาหนักและตื่นมาพร้อมกับเพื่อนชายที่เธอแอบชอบโดยไม่มีเสื้อผ้าติดตัว และยังจำได้ว่าเพื่อนชายที่เธอแอบชอบเข้ามาอยู่ใกล้ๆ หอมแก้ม สัมผัสและเนื้อต้องตัว ซึ่งทำให้เธอรู้สึกดีและชอบมาก อยากให้เขาอยู่ใกล้ๆ มากกว่านั้น เช่นเดียวกับคู่ของเพื่อนคนอื่นๆ เธอเชื่อว่าต้มไก่ที่เธอกินเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้อารมณ์ทางเพศตื่นตัว เพราะเพื่อนชายคนหนึ่งบอกว่าวันนี้มีของดีมาให้ชิม และหยิบเอาใบไม้คล้ายใบผักหนึ่งกำใส่ลงในหม้อต้มไก่ ซึ่งเธอมารู้ทีหลังว่า คือ กัญชา บูเล่าว่า

“จำได้ว่าคืนนั้น ทุกคนดื่มกันหนักมากคะ พูดคุยกันอย่างสนุกสนาน หัวเราะกันอยู่ตลอด ไม่ต้องคิดอะไรให้ปวดหัว รู้สึกว่าร่างกายและอารมณ์ตื่นตัวมากกว่าทุกครั้ง ตอนนั้นเพื่อนๆ ก็เริ่มจับคู่ พูดคุยกันแบบใกล้ชิด หนูได้นั่งอยู่ใกล้ๆ กับคนที่แอบชอบ ยิ่งเวลาที่เขาหอมแก้ม สัมผัสตัวหนู มันจะวาบหวิว เหมือนตอนที่เราดูฉากเลิฟซีนของหนังเกาหลี อารมณ์มันยิ่งพาไป หนูมีความต้องการทางเพศมากขึ้นเรื่อยๆ และอยากรู้ อยากลอง ตอนนั้นไม่สนใจอะไรแล้วแค่มั้หนูกับเค้าก็พอแล้ว หนูอยากรู้เหมือนกันว่าถ้าหนูตก เป็นของเขาแล้ว เขาก็จะมาชอบหนูและเป็นแฟนกับหนู เหมือนที่เพื่อนในกลุ่มมั้ ”

“ตอนที่ตื่นขึ้นมา ทั้งตกใจทั้งดีใจค่ะ รู้สึกมีความสุขในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งนี้ อีกใจกลัวแม่ และพ่อรู้เรื่องนี้จะเป็นยังไง ที่ตกใจเพราะยังอยู่ในสภาพเมาค้าง หนูรู้ว่าหนูเสียสาวแล้ว ทุกอย่างมันเลยตามเลยด้วยความเมาและอารมณ์พาไป ที่เสียไปจะเอาความสาวกลับคืนมาไม่ได้ แต่หนูก็แอบดีใจที่หนูตกเป็นของชายคนที่หนูรัก เพื่อนๆ ในกลุ่มหนูพูด เสมอว่าเป็นเรื่องปกติที่มีแฟนก็ต้องเป็นของกันและกันโดยการมีเพศสัมพันธ์ครั้งนี้ไม่ได้มีการป้องกันโดยใช้ถุงยางอนามัย ”

หลังจากวันนั้นเธอกับเพื่อนชายก็คบกันเป็นแฟน ออกเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนตอนกลางคืน เพื่ออยากอยู่ใกล้แฟน เริ่มโกหกพ่อ แม่ ตา ยายว่ามีกิจกรรมกลุ่มหรือออกค่ายพักค้างแรม และทุกครั้งที่อยู่สองต่อสองแฟนก็จะขอ มีเพศสัมพันธ์ด้วย หนูเล่าว่า

“หนูมักหาโอกาสช่วงพ่อแม่ออกไปทำงานช่วงกลางวันที่ต่างหมู่บ้านและกลับบ้านค่ำๆ อยู่ลำพังกันสองต่อสอง หนูพาแฟนมาที่บ้านและแฟนก็จะขอนอนด้วยเสมอ แฟนหนูบอกว่ามันเป็น การแสดงออกถึงความรักของ เขาที่มีต่อหนู หนูไม่กล้าปฏิเสธเพราะหนูกลัวแฟนไม่พอใจ และให้แฟนกลับก่อนที่พ่อ แม่จะกลับมาถึง ” หนูเล่าว่าตอนนั้นหนูไม่เคย “รู้ว่าคุมกำเนิด คืออะไร ไม่เคยสนใจเรื่องตั้งท้องเพราะคิดว่ามีโอกาสน้อยมากเพราะ มีเซ็กส์กันแค่เดือนละครั้ง สองครั้ง ไม่น่าจะตั้งท้องได้ แต่สองเดือนต่อมาประจำเดือนไม่มา ได้ปรึกษาเพื่อนสนิทเพื่อน พอทราบเกี่ยวกับการตรวจการตั้งครรภ์ และเพื่อนพาไปซื้อที่ตรวจท้องพบว่าขึ้นขีดสีแดง 2 ขีดคู่กันแสดงว่าหนูมีท้อง ตอนนั้นแทบจะล้มทั้งยืน คิดอะไรไม่ออก ยังไม่กล้าบอกใคร ทั้งอายุและทั้งโภจรตัวเอง ถ้ารู้ตั้งแต่ที่แรกว่าจะลงเอยแบบนี้หนูก็คงไม่ปล่อยตัวปล่อยใจ แบบนี้ มาถึงวันนี้หนูเริ่มเข้าใจว่ามันหมายถึงใจแตก ความอยากรู้ อยากลอง ความไม่รู้ผลที่จะเกิดตามมา ถ้าหนูเข้าใจความหมายตั้งแต่ที่แรกหนูก็คงไม่ให้เรื่องเหล่านี้ เกิดขึ้น ตอนนั้น หนูได้แต่พูดซ้ำไปซ้ำ มากับเพื่อนว่าอย่าบอกใครนะๆ ห้ามบอกเพื่อนคนอื่น ห้ามบอกครู นะ ”

เธอบอกว่าช่วงนั้นเป็นช่วงเทอมปลายและใกล้จะเรียนจบในอีกสี่เดือนข้างหน้า เธอนึกอะไรไม่ออกมอง หาใครก็ไม่เห็น กลัวคนที่บ้านรู้และผิดหวังในตัวเธอ กลับบ้านก็ซุกตัวอยู่ในห้องไม่พูดคุยกับใคร เธอยังไม่ พร้อมและไม่เชื่อจริงๆ ว่ากำลังตั้งท้อง ไม่พร้อมที่จะบอกพ่อ แม่ เพราะกลัว ท่านเสียใจ แฟนเคยบอกว่าไม่ชอบคนอ้วนจึงไม่คิดบอกแฟนไม่กล้าบอกแฟนเพราะกลัวแฟนจะไม่รัก และบอกเล็ก มีเพื่อนหญิงในกลุ่มแนะนำให้ไปซื้อยาขับเลือด จะทำให้ประจำเดือนมา เธอกินอยู่หลาย

ต่อหลายครั้งแต่ไม่สำเร็จ โดยที่ไม่รู้เสียด้วยซ้ำว่าเธอกำลังทำแท้ง พยายามทำทุกอย่างที่เพื่อนแนะนำ แต่ก็ไม่สำเร็จ เวลาไปเรียนเธอจะใส่เสื้อผ้าที่รัดท้องไว้ และใส่เสื้อตัวหลวม เอากางเกงในเก็บพุงรัดๆ มาใส่เพื่อที่จะทำให้ท้องดูเล็กลง เธอพยายามเรียนให้จบเทอม เพราะไม่อยากออกจากโรงเรียน กลางคัน สงสารพ่อ แม่ ตาและยาย ครูเคยเรียกเพื่อสอบถามความผิดปกติ เธอก็ยังปกปิดเพราะคิดว่า จะสามารถแก้ปัญหานี้ได้ จน ตอนหลังท้องเริ่มโตขึ้นมาก เธอจึงยอมเล่าความจริงให้พ่อแม่ ตา ยาย ฟังซึ่งทุกคนตกใจมาก แต่ก็คอยให้ กำลังใจและร่วมกันหาทางออกให้กับเรื่องนี้ ทุกคนในครอบครัว ลงความเห็นกันว่าไม่ให้เอาเด็กออกและให้เธอ บอกกับแฟน สิ่งที่ทำให้เธอซ็อกหนักเป็นเรื่องถัดมาคือ แฟนเธอบอกเสียงกร้าวว่า

“ ไม่รู้ลูกของใคร ไม่ใช่ลูกของ เขาแน่นอน เขาจะไม่มีทางรับผิดชอบต่อเรื่องนี้ ”

นั่นเป็นครั้งสุดท้ายที่เธอได้พูดคุยกับแฟนและวันสุดท้ายที่เธอ ได้พบแฟน เพราะสัปดาห์ ต่อมาเธอทราบข่าวที่โรงเรียนว่ามีนักเรียนชายประสบอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์ชนเสา ไฟฟ้าเสียชีวิต ใกล้เคียง สวนสาธารณะที่ท้ายเมืองซึ่งเป็นแฟนของเธอเอง ช่วงนั้นเป็นช่วงชีวิตที่ย่ำแย่ที่สุดของเธอ เหตุการณ์แยๆ เกิดขึ้นมาพร้อมกันและซ้ำเติมจนคิดอยากฆ่าตัวตาย แต่เพราะเธอมีครอบครัวที่เข้าใจ และคอยห่วงใยทำให้เธอผ่านช่วงเวลานั้นมาได้และในท้ายที่สุดเธอตัดสินใจไม่เอาเด็กออก แม่ไม่ได้ไป ทำงานก่อสร้างกับพ่อเพราะอยากอยู่ดูแลเอกลูกๆ ยายจะมาที่บ้านบ่อยขึ้น น้องๆ ก็จะช่วยออกเล่น กับเธอมากขึ้น สองเดือนก่อนสอบ แม่และยายพาเธอไปพบครูแนะแนวที่โรงเรียน แม่และยายขอให้ ครูช่วยเหลือให้เธอได้สอบปลายภาคและเก็บเรื่องตั้งท้องเป็นความลับ เพื่ออนาคตของเธอและลูก คุณครูให้ความมั่นใจว่าเธอจะผ่านเรื่องนี้ไปได้ เพราะดูภายนอกแล้วเธอไม่ต่างจากนักเรียนที่กำลังเป็น สาวสะพรั่ง อวบและท้วม เธอเริ่มเข้าสู่กระบวนการฝากครรภ์เมื่ออายุครรภ์ 5 เดือน โดยมีแรง สนับสนุนจากครอบครัวพาไปฝากครรภ์ เนื่องจากชุมชนที่เธออยู่เป็นชุมชนเทศบาลเมืองและ ครอบครัวเธอเพิ่งเข้ามาอาศัยอยู่ในพื้นที่ไม่กี่ปีจึงยังไม่มีใครรู้จักมากนัก และไม่มีใครสนใจเรื่องราว ของกันและกัน แต่เธอก็รู้สึกอับอายทุกครั้งที่เพื่อนบ้านถามว่าเรียนจบแล้วหรือถึงมีลูกแล้ว เธอได้แต่ หวานอมขมกลืนและก็นึกถึงพ่อ แม่ ตา ยายและน้องๆ เธอทำใจให้ยอมรับกับสภาพความจริง ที่เกิดขึ้นเพราะความใจแตกของเธอเอง พยาบาลประจำ คลินิกฝากครรภ์ที่ให้ความรู้ ความเข้าใจ และดูแลเธอเป็นอย่างดี จนกระทั่งคลอด “น้องปาล์ม” ลูกสาวน้ำหนักแรกคลอด 2,900 กรัม ในช่วง ขวบปีแรกยังไม่พบปัญหาพัฒนาการช้า เมื่ออายุครึ่งน้องยังไม่เกาะเดิน ไม่สบตา และน้ำหนักไม่ขึ้น เมื่อมีคนพูดคุยน้องจะสบตาบ้าง มือสองข้างบีบกันแน่นตลอดจนเกือบผิดปกติ หยิบจับสิ่งของมีน้ำหนัก ไม่ได้ น้องต้องพบบอเพื่อตรวจพัฒนาการที่โรงพยาบาลจิตเวชตามนัดแต่หมอยังไม่ลงความเห็นว่าเป็น

เป็นเด็กพิการ เพียงแต่พัฒนาการช้าและยังส่งเสริม พัฒนาการให้เติบโตเจริญตามวัยได้ ตอนนี้น้อง อายุ 3 ปี สามารถเดินได้ สบตาและยิ้ม มือสองข้างยังจับแน่นและ ปีบ พุดได้เป็นคำ สื่อสารได้บ้าง ทุกครั้งที่มองลูกเธอจะรู้สึกผิดและมีตราบบในใจ บูล่าว่า

“ลูกเป็นอย่างนี้คงเพราะหนูทำร้ายเขาตอนตั้งท้องถ้าดูแลขณะตั้งครรภ์ดีกว่านี้ เขาคงจะเป็น เด็กปกติเหมือนลูกคนที่สอง ”

เธอยอมรับว่า หากพ่อแม่ ตาและยาย ไม่ยอมรับกับเหตุการณ์ที่เธอผิดพลาดไปครั้งนั้น เธอก็คงไม่มีชีวิตอยู่ได้ถึงวันนี้ เส้นบางๆ ระหว่างความเป็นความตายของเธอ คือ ครอบครัวยุคนั้น ในครอบครัวไม่เข้าใจและไม่ ยอมรับกับสถานการณ์ตอนนั้นเธออาจเลือกความตาย และหากแฟนเธอยังมีชีวิตอยู่เธอก็ไม่ออกว่าเธอจะเลือกทางเดินแบบไหน หากคุณครูไม่ให้การช่วยเหลือเธอก็คงไม่มีโอกาสเรียนจบ ถึงแม้คนในชุมชนเมืองที่เธออยู่จะสอบถามเรื่องราวของเธอบ้าง แต่เธอก็มองในแง่ดีว่าเป็นความห่วงใยของชุมชนที่เธออยู่ร่วมกัน เธออยากให้ครอบครัวมีความรักความเข้าใจต่อกัน ยอมรับฟังในทุกความผิดพลาดและช่วยกันแก้ไขปัญหา อยากให้ หน่วยงานของรัฐให้ความรู้วัยรุ่น วัยเรียน เรื่องเพศศึกษา อาทิ ความต้องการทางเพศของวัยรุ่น ทางออก เปิดกว้างเรื่องเพศไม่มองว่า การมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องเลวร้ายสำหรับวัยรุ่น และ วิธีการแก้ไขสถานการณ์เรื่องเพศสัมพันธ์ การป้องกันและวิธีการคุมกำเนิด ท้ายที่สุดผู้วิจัยได้ถามว่าตอนนี้เธอรู้สึกอย่างไรเธอก็ตอบว่า

“ตอนนี้ก็จะพยายามทำงานและเลี้ยงลูกให้ดีที่สุด ดีใจที่ครอบครัว ญาติพี่น้องไม่ทอดทิ้งให้ การยอมรับ ดูแลช่วยเหลือให้กำลังใจหนูและลูกมาตลอด แต่สิ่งที่หนูยังค้างคาใจอยู่ตลอดเวลา คือเวลาหนูมองเห็นลูกมัน คือ **ตราบบ** ที่หนูทำให้ลูกต้องเป็นแบบนี้ แต่หนูก็สัญญากับตัวเองไว้ว่าหนูจะดูแลลูกให้ดีที่สุดเท่าที่หนูจะทำได้ เท่าที่แม่คนหนึ่งจะทำได้ และเราจะดูแลกันตลอดไป”

คนที่ 4 **ซูใจ**: ทักษะการปฏิเสธ และการมีเพศสัมพันธ์แบบไม่คาด

ซูใจ หญิงสาวหน้าตาดี อายุ 19 ปี เธอแต่งตัวดี ขับรถเก่งสีแดง มารอรับเด็กผู้หญิงตัวเล็กๆ หน้าตาจิ้มลิ้มที่กำลังวิ่งเล่นกับเพื่อนระหว่างรอผู้ปกครองมารับ ที่ศูนย์เด็กเล็กแห่ง แวบแรกที่เด็กหญิงมองเห็นซูใจเหมือนจะไม่อยากกลับ ยังวิ่งชนกับเพื่อนต่อ แต่พอได้ยินเสียงของผู้มารับร้อง

เรียก เท่านั้นแหละเด็กหญิงเปลี่ยนสีหน้าเป็นหงอยเหงาไป ”น้องเอิร์น“ทันที และกระซิบกับเพื่อนว่า ”พี่ชูใจ“ เอื้อ ยังไม่ยอมกลับเลย แต่วันนี้คุณพ่อไม่มารับให้“ มารับ กลับก่อนนะ น้องเอิร์น บอกกับเพื่อนๆ ผู้วิจัยเดินเข้าไปนัดหมายกับชูใจ เพื่อขอพูดคุยกับเธอในเรื่องที่เคยติดต่อเธอเอาไว้ เรานัดกันในวันเสาร์ต่อมาที่ร้านกาแฟแห่งหนึ่ง

4 ปีที่ผ่านมา มันเป็นช่วงระยะเวลาที่ชูใจอยากลืมมันให้หมด มันเป็นเหตุการณ์ที่เธอไม่อยากจะจดจำ มันเป็นความผิดพลาดที่เกิดจากความอ่อนในประสบการณ์ชีวิตของเธอ เป็นเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงชีวิตของเธอไปอย่างสิ้นเชิง แต่มันไม่ง่ายเลยที่จะทำให้เธอลืมเรื่องราวที่เกิดขึ้นกับเธอ มันยังอยู่ในความทรงจำของเธอไม่เคยลืมเลือน **ชูใจ** เป็นเด็กสาวหน้าตาดี น่ารัก เรียบร้อย เรียนหนังสือเก่ง เกรดสะสมตั้งแต่มัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง 2 ไม่เคยได้ต่ำกว่า 3.8 ชูใจเกิดในครอบครัวที่พ่อแม่ค่อนข้างมีฐานะ มีร้านขายส่งในตัวอำเภอแห่งหนึ่ง เป็นลูกสาวคนเดียวของครอบครัว พ่อแม่เป็นคนไทยเชื้อสายจีน ครอบครัวอบอุ่น พ่อกับแม่ไม่ค่อยออกงานสังคม เพราะต้องทำมาค้าขาย ไม่เคยมีปัญหาทะเลาะเบาะแว้งในครอบครัว ให้ความรักกับลูกสาวคนเดียวอย่างเต็มที่ ไม่เคยให้ลูกรู้สึกขาดหรือด้อยกว่าคนอื่น โดยเฉพาะเรื่องเรียน ด้วยที่ว่าเป็นคนเรียนเก่ง ชอบเรียนและไขว่คว้า พ่อกับแม่จึงได้แสวงหาโรงเรียนที่ดีมีชื่อเสียงและดีที่สุดให้ลูกได้เข้าไปเรียน เพื่อหวังว่าลูกจะได้มีอนาคตในภาคหน้า และชูใจก็ไม่ได้ทำให้ พ่อกับแม่ของเธอผิดหวัง สอบเข้าเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 ของโรงเรียนชื่อดังประจำจังหวัดได้ในอันดับต้นๆ ของระดับชั้น ด้วยระยะทางที่ห่างไกลระหว่างอำเภอกับในตัวจังหวัด ซึ่งห่างจากบ้านประมาณ 80 กิโลเมตร ชูใจจึงได้ขอแม่และพ่อไปเช่าหอพักใกล้ๆ โรงเรียน โดยให้เหตุผลกับพ่อแม่ คือ ไม่อยากเสียเวลาในการเดินทางจากบ้านแบบเข้าไปและเย็นกลับ อยากใช้เวลาในการเดินทางมาใช้ในการอ่านหนังสือและเรียนพิเศษในโรงเรียน และวันหยุดเสาร์ อาทิตย์ ชูใจได้ไปเรียนกวดวิชา ซึ่งความใฝ่ฝันจะสอบเรียนต่อมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่โรงเรียนชื่อดัง เพื่อหวังสอบเข้าเรียนต่อคณะแพทยศาสตร์ในอนาคต เวลาส่วนใหญ่ของชูใจช่วงชีวิตเริ่มวัยรุ่นจึงค่อนข้างจะอยู่กับการเรียน วันหยุดไม่ได้กลับบ้านหาครอบครัว ไม่เคยมีปัญหาสุขภาพ ไม่เคยเจ็บป่วยด้วยโรคร้ายแรง นอกจากปวดหัวในเวลาเครียดช่วงใกล้สอบ ชูใจไม่ชอบออกไปเดินเที่ยวห้างสรรพสินค้า หรือเที่ยวกลางคืน หรืองานรื่นเริงที่วัยรุ่นชอบ มีความใฝ่ฝันเดียว คือ ความมุ่งมั่นจะต้องเรียนคณะแพทยศาสตร์และทำงานในโรงพยาบาลหรือโรงเรียนแพทย์สิ่งที่เธอกลัวที่สุด คือ การต้องกลับไปขายของส่ง กิจการของพ่อกับแม่หลังเรียนจบ และนั่นคือแรงผลักดันแบบในเรื่องการเรียน และเป็นความโชคคิบนความโชคร้ายที่เธอไม่เคยเฉลียว ชูใจเล่าให้ผู้วิจัยฟังว่า

“หนูรู้สึกปลื้มรุ่นพี่คนหนึ่ง ผู้ชายคนนี้เรียน ม.6 ที่เขาสอบโควตานักเรียนแพทย์ได้ เป็นนักเรียนเรียนดีของโรงเรียน หนูกล้าเข้าไปหาและพูดคุยกับพี่เขา เพราะอยากให้พี่ช่วยติว

หนังสือ ช่วยแนะนำการสอบเรียนต่อ ม.4 ไม่เคยคิดอะไรไปมากกว่าเรื่องเรียน ไม่เคยรู้จักว่า “ความรักว่า” เป็นอย่างไร มันคืออะไร เพราะหนูไม่เคยรักใครเลย นอกจากพ่อกับแม่ หนูไม่เคยมีแฟน หมายถึง การคบกับเพื่อนผู้ชาย แต่หนูรู้สึกศรัทธา และปลื้มที่คนนี้มาก”

ในเวลานั้น ชูใจบอกกับตัวเองว่า เธอมีเวลาไม่มากสำหรับให้พี่เขาช่วยติว และแนะนำเรื่องการเรียนและการสอบเรียนต่อ เพราะเดี๋ยวพี่เขากำลังจะจบและจะไปเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัยแล้ว ทำให้เธอต้องปรับเวลาการเรียนของเธอเพื่อที่จะให้มีเวลาไปหาพี่เขามากขึ้น เพื่อให้ได้เรียนรู้การเรียนและการสอบเรียนต่อให้มากที่สุด เธอจึงใช้ช่วงเวลาหลังเลิกเรียนไปให้พี่ช่วยสอนแนะนำและยกเลิการติวที่โรงเรียน ซึ่งรุ่นพี่ก็ใจดี ช่วยติวให้เธอได้เรียนรู้ในเนื้อหาที่ยาก และติวเตรียมสอบเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ควบคู่ไปด้วย เธอใช้เวลาอยู่ด้วยกันบ่อยมากขึ้น จนทำให้รู้สึกว้าพี่เขาเป็นส่วนหนึ่งของเธอ ถ้าวันไหนไม่ได้เจอพี่เขา มันเหมือนขาดอะไรไป จนกระทั่งในวันหยุดวันหนึ่ง พี่เขาชวนไปอ่านหนังสือและติวข้อสอบที่ห้องพักของพี่เขา วันนั้นเพื่อนที่พี่เขาที่พักด้วยกันไม่อยู่ กลับบ้านกันหมด ชูใจเล่าให้ฟังว่า

หนูไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น เมื่อพี่เข้ามานั่งข้าง ๆ และพูดกับหนูข้าง ๆ ถามว่า เข้าใจมั๊ย หนูรู้สึก “ถึงความอบอุ่น สะท้อนอย่างบอกไม่ถูก ทุกอย่างมันรวดเร็วมาก จนแทบจะตั้งตัวไม่ติด ทำตัวไม่ถูก หนูยอมให้พี่เค้าหอมแก้ม กอด และสุดท้ายก็มีเพศสัมพันธ์กัน หนูไม่กล้าที่จะปฏิเสธเลย ไม่กล้าแม้แต่จะปกป้อง ไม่รู้จะปฏิเสธอย่างไร หนูเลยปล่อยเลยตามเลยคะ ”

จริงๆ แล้วชูใจ เธอรู้ว่าการมีนอนกับผู้ชายและการมีเพศสัมพันธ์จะทำให้เธอตั้งครรภ์ได้ เธอรู้ว่าวิธีการป้องกันการตั้งครรภ์หรือวิธีการคุมกำเนิดนั้น ทำอย่างไร เพราะเธอเป็นเด็กเรียนเก่ง มีความรู้เรื่องเหล่านี้เป็นอย่างดี แต่เธอขาด **ทักษะการปฏิเสธ** เพราะเธอไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องนี้ อีกอย่าง **การมีเพศสัมพันธ์แบบไม่คาด** ก็ยังเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถเกิดขึ้นได้กับวัยรุ่นทุกคน และทำให้ตั้งครรภ์แบบ ไม่พึงประสงค์ ดังนั้น การสอนและฝึกทักษะการปฏิเสธ จึงมีความจำเป็นอย่างมากที่ควรจะมีการดำเนินการในโรงเรียน ชูใจเล่าต่อว่า **หนูคิดว่าพี่เขาเป็นคนดี เรียนเก่งเขา “คงรับผิดชอบ อีกอย่างพี่เค้ากำลังจะเรียนแพทย์ เขามือนาคด เขาคงไม่ทอดทิ้งหนู ”** หลังจากนั้นเธอกับพี่เขาก็มีเพศสัมพันธ์กันอีกครั้งหนึ่งในวันหยุด ก่อนมีการสอบสิ้นเทอม หลังจากสอบเสร็จก็ปิดเทอมต่างคนต่างกลับบ้าน ชูใจเตรียมตัวจะไปสอบเรียนต่อมัธยมศึกษาปีที่ 4 แต่เริ่มผิตกดี ในร่างกายรู้สึกเหนื่อย ชี้เกียจ นอนตลอด อ่านหนังสือน้อยลง ถึงวันไปสอบเข้าโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ชูใจบอกกับตัวเองว่า เธอไม่มีความมั่นใจในการสอบเลย เธอรู้สึกหงุดหงิด ท้อแท้โดยไม่รู้

สาเหตุ และแล้วผลการสอบก็เป็นไปตามความรู้สึกของเธอ ชูใจสอบไม่ติด การติดต่อรหว่างเธอกับพี่ เขาก็เงียบไป ติดต่อก็ไม่ได้ เธอทราบเพียงว่าตอนนี้พี่เขาเตรียมตัวไปเรียนแพทย์ เธอรู้สึกเครียดมาก กับผลการสอบจนไม่สนใจอย่างอื่น สอบรอบที่สองต้องสอบเข้าโรงเรียนประจำจังหวัดซึ่งเป็นโรงเรียน เดิมของชูใจ ในที่สุดก็ได้เรียนต่อที่โรงเรียนเดิม สิ่งแรกที่ชูใจนึกคิด คือ ปิดเทอมกลับบ้านมาเกือบ 2 เดือนแล้วยังไม่ได้ซื้อผ้าอนามัยเลย ชูใจบอกแม่ว่า แม่หนูทำไม “ประจำเดือนไม่มา” แม่ คือ คนที่เธอ ค่อยได้ทุกเรื่องสำหรับชูใจ ยกเว้นเรื่องรุ่นพี่ แม่ถามชูใจว่า “หนูเครียดหรือเปล่าลูก” หลังจากนั้น อาการอื่นๆ ก็ตามมาจากคนที่สุขภาพแข็งแรง เริ่มมีอาการวิงเวียน อาเจียน เหนื่อยง่าย แม่พาชูใจไป คลินิกแห่งหนึ่ง เล่าอาการให้หมอฟัง หมอขอให้ตรวจปัสสาวะ ผลที่ปรากฏว่า เป็นสิ่งที่ทั้งแม่และชูใจ ต้องช็อค แม่ถามชูใจว่า มันเป็นไปได้ยังไงลูก ผลตรวจผิดหรือเปล่าคะหมอ ลูกเป็นเด็กดี “งใจเรียนเขา อยากเป็นหมอ” คำพูดของแม่ มันช่างเสียดแทงเข้าไปในหัวใจของเธอมากในตอนนั้น กลับถึงบ้านไม่มีใครโวยวาย ไม่มีใครด่าว่า ทั้งพ่อกับแม่เงียบ หนูบอกกับพ่อแม่ว่า

“หนูจะเรียนต่อ หนูจะไปสอบแพทย์ หนูยังมีอนาคต”

แม่พูดในสิ่งที่หนูอึ้ง แม่พูดกับชูใจว่า

“ท้องแล้วจะเรียนต่อได้ยังไงลูก อายุชาวบ้านเขา”

พ่อถามผู้ชายคนนั้นเป็นใคร ชูใจเล่าทุกอย่างให้พ่อกับแม่ของเธอฟัง พ่อกับแม่ติดต่อกับครอบครัวของพี่เขา แต่ได้รับคำปฏิเสธจากทางครอบครัวพี่เขา ซึ่งพ่อกับแม่ของพี่เขาบอกว่า ลูกชาย ของเขากำลังมีอนาคตที่ดี เขากำลังจะไปเรียนแพทย์ ไว้เรียนจบค่อยว่ากัน ซึ่งตอนนี้ยังไม่อยากให้ เรื่องนี้มารบกวนลูกชายเขา และไม่พร้อมจะคุย ทำให้พ่อของชูใจ โกรธมาก และพ่อ ได้พูดขึ้นมาคำ หนึ่งว่า

ลูกหมาลูกแมวเรายังเอามาเลี้ยง นี่มันลูกคนจะไม่เลี้ยงก็ไม่ใช้ “คนแล้ว”

พ่อกับแม่ลงความเห็น ให้ชูใจไปอยู่ต่างจังหวัดกับญาติ ประจวบเหมาะกับช่วงเปิดเทอม เมื่อมีใครถามถึงลูกสาวก็จะบอกว่าไปเรียนต่อในกรุงเทพฯ ชูใจอึดท้องอาศัยอยู่กับน้าสาวที่ ต่างจังหวัด ระหว่างนั้นแม่ไปๆ มาๆ เพื่อดูแลชูใจ ซึ่งเธอเองดูแลตัวเองอย่างไม่เต็มใจ ตลอดเวลาที่อึด ท้องชูใจโทษสิ่งที่อยู่ในท้องตลอดเวลาว่า เพราะเธอทำให้ฉันไม่ได้เรียนต่อจนกระทั่งคลอดลูกสาว

น้องเอิร์น เด็บโตมาพร้อมกับการเรียกขานว่า พี่ซูใจ และมีตาบัยยาย เป็นพ่อกับแม่ เรื่องราวนี้เป็นประสบการณ์การเป็นแม่วัยรุ่นคนหนึ่ง ที่ไม่พร้อม และไม่เต็มใจ สำหรับการตั้งครรภ์เลย สำหรับซูใจ ทุกวันนี้ ซูใจเลี้ยงน้อง พร้อมกับการกลับมาอยู่บ้าน เพื่อดูแลกิจการของพ่อแม่ ชาวบ้านถาม พ่อกับแม่ ก็จะบอกว่ามีลูกสาวคนเดียวกลัวเหงาเลยไปขอหลานมาเลี้ยงเป็นลูก แต่สำหรับซูใจทุกวันนี้ยังคิดอยู่ว่าสักวันจะต้องไปเรียนต่อให้ได้

คนที่ 5 สวย: เสียสาว “หนูยังเป็นเด็กอยู่ หนูคงไม่ท้อง”

สถาบันครอบครัว คือ สถาบันที่ชายหญิงอยู่กินกันเป็นครอบครัวและเป็นสถาบันที่จะยังให้สังคมดำรงอยู่ได้ตลอดไป ยอมรับกันว่า สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานของสังคม ซึ่งทำหน้าที่ควบคุมความสัมพันธ์ทางเพศ การมีบุตร การอบรมเลี้ยงดู ตลอดถึงการสร้างระบบเครือ การอยู่กันเป็นครอบครัวมีระเบียบปฏิบัติซึ่งตั้งขึ้นเป็นแบบแผน เป็นมาตรฐานในเรื่องการสืบพันธุ์และการเลี้ยงดูบุตร ครอบครัวปฏิบัติหน้าที่ทั้งในด้านเฉพาะตัวและหน้าที่ของสังคมเป็นส่วนรวม และหน้าที่อันสำคัญยิ่งของครอบครัว คือ การสร้างคน การที่สังคมจะดำรงอยู่ได้ ก็ต้องมีสมาชิกมาแทนที่สมาชิกเดิมที่ล้มตายไป การสร้างคนจึงเป็นสถาบันขึ้นมา แต่ถ้า **ครอบครัวแตกแยก** ผลที่ตามมาจะเป็นอย่างไร สวยเป็นเด็กที่ครอบครัวแตกแยก เสียสาวเมื่ออายุ 13 ปี

การพบกันกับผู้วิจัยในครั้งนี้ ได้มีการประสานงาน เพื่อการติดต่อนัดหมายผ่านอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในการเข้าไปสัมภาษณ์รายละเอียดเชิงลึก ซึ่งเธอยินยอมที่จะบอกเล่าเรื่องราวของเธอเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ในครั้งนี้ พร้อมทั้งอนุญาตให้นำเรื่องราวและประสบการณ์ชีวิตของเธอไปเผยแพร่ เพื่อเป็นวิทยาทานให้กับเยาวชนและเด็กวัยรุ่นทุกคน

ผู้วิจัยนัดพบหญิงสาวชื่อสวย เป็นหญิงสาวหน้าตาดีที่ร้านกาแฟแห่งหนึ่งในตัวจังหวัด ผอมยาวรอบผมและผมผมไว้อย่างสวยงาม แต่งหน้า สูงประมาณ 165 เซนติเมตร น้ำหนัก 57 กิโลกรัม ภายในร้านกาแฟมีมุมที่แยกเป็นส่วนที่นั่งตัวผู้วิจัยจึงขอใช้เป็นสถานที่ในการพูดคุย ประสบการณ์การตั้งครรภ์ ตอนเจอสวยครั้งแรก เธอไม่มีท่าทีเคาะเงิน ยิ้มแย้มแจ่มใส เธอแนะนำตัวด้วยท่าทางที่สดใส ร่าเริง พร้อมเด็กชายหน้าตาน่ารักอายุประมาณ 2 ขวบมาด้วย เธอบอกเด็กน้อยว่า “พื๊ท มาลูกมาไหว้คุณน้า” สวยอายุ 17 ปี ผอม สูง แต่งหน้าราวกับเธอไม่ใช่สาวอายุ 17 ปี เธอประกอบอาชีพขายสินค้าออนไลน์ เธอมีรายได้จากการขายเครื่องสำอางในสินค้าออนไลน์ไม่ได้ชัดเจนอะไร รายได้เฉลี่ย 15,000–20,000 บาท

สวยเริ่มจึงเล่าเรื่องครอบครัวของเธอ ครอบครัวสวยพ่อแม่แยกทางกันได้ประมาณ 5 ปี พ่อแต่งงานมีภรรยาใหม่และอาศัยอยู่บ้านกับครอบครัวใหม่ ส่วนแม่ก็มีสามีใหม่แล้วย้ายออกจาก

บ้านไปอยู่หอกับสามีใหม่ ส่วนสวยก็อาศัยอยู่กับพ่อ พ่อประกอบอาชีพรับราชการเป็นคนไม่ค่อยพูด เจ็บขริบเมื่อมีปัญหาอะไรก็ไม่ได้ปรึกษาพ่อ แม่ใหม่ก็ไม่ได้มาสนใจสวยมากนัก ส่วนแม่เปิดร้านขายของชำ ตาและยายของสวยเสียชีวิตหมดแล้ว ส่วนปู่และย่าอยู่ต่างจังหวัด สวยเล่าต่อว่า

พ่อแม่มีสวยเป็นลูกเพียงคนเดียว สวยเล่าว่าพ่อบางครั้งพ่อเธ่อออกไปสังสรรค์และกลับบ้านดึกอยู่บ่อยๆ ส่วนแม่ช่วงแรกๆก็รอพ่อกลับบ้านทุกวัน ช่วงหลังๆแม่ก็ออกไปกินข้าวกับเพื่อนอยู่บ่อยครั้ง และทิ้งเงินไว้ให้สวยดูแลตนเอง สวยเล่าว่า ไม่ค่อยมีใครดูแลสวยเท่าไรนัก หากินเองคบเพื่อนคนไหนพ่อ แม่ก็ไม่ได้สนใจอะไร บางทีต้องอยู่บ้านคนเดียว ดูหนัง ฟังเพลง ดูสื่อออนไลน์ อยากมีใครสักคนมาดูแล

“ตอนนั้นช่วงที่หนูอายุ 12 ปี พ่อแม่ทะเลาะกันบ่อยมากเสียงดัง และทะเลาะกันเกือบทุกวัน หนูนอนฟังที่ห้อง แล้วก็ร้องไห้ตลอดค่ะ แม่ตำหนิพ่อกว่าพ่อก็มีเมียใหม่ ส่วนพ่อก็บอกแม่ว่าไปมีคู่ค่ะ และสุดท้ายพ่อกับแม่ก็ไม่ได้พ่อกับแม่ก็เลิกกับทางกัน และตกลงกันว่าพ่อจะเป็นคนดูแล หนู พ่อบอกว่าจะดูแลส่งเสียหนูเอง พ่อมีเงินเดือน ถ้าแก่ไปอยู่กับแม่ อดตายแน่นอน”

จากนั้นสวยเล่าให้ฟังแบบไม่อายว่าหนูมีแฟนมีผู้ชายมาชอบ ใครๆ ก็บอกว่าสวยน่ารัก การเรียนปานกลางไม่ถึงกับเรียนเก่ง สวยได้เล่าถึงประสบการณ์การมีแฟนและการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกแบบไม่ขวยเขิน ประหนึ่งว่าเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ชายหญิงเป็นเรื่องปกติ เธอเล่าว่า

“หนูมีแฟนคนแรกตอนอายุ 13 ปี เขาเป็นรุ่นพี่อายุห่างกัน 2 ปี เขาอยู่ชั้นมัธยมปีที่ 3 ส่วนหนูอยู่ชั้นมัธยมปีที่ 1 เขาแอบชอบมารับไปโรงเรียน และมาส่งเกือบทุกวัน มีอะไรก็ให้ดูแลดี มาตลอด ปรึกษาเขาได้ทุกอย่าง เขาเหมือนเป็นฮีโร่ในดวงใจหนู มีอะไรกันครั้งแรกด้วยความรักที่บ้านเพื่อนค่ะ หนูรู้สึกมีความสุขที่เพศสัมพันธ์กันหลังเป็นแฟนกันมา หลังจากคบได้หนึ่งเดือนค่ะโดยไม่ได้ป้องกันการตั้งครรภ์เลย หลังจากนั้นแฟนก็ใส่ถุงยางอนามัยบ้างแต่ไม่สม่ำเสมอ หนูก็ไม่ได้คิดอะไร คิดว่าหนูยังเป็นเด็กอยู่คงไม่ท้อง ตอนนั้นมีแต่แฟนที่รักและจริงจังกับเรา คิดว่าพ่อแม่ไม่ได้รัก กลับบ้านมาพ่อกับแม่ก็มีแต่ทะเลาะกัน เบื่อบ้าน ชอบที่จะไปอยู่กับแฟนมากกว่า เราคบกันประมาณเกือบ 2 ปี แล้วก็เลิกกันค่ะเพราะรู้ว่าแฟนนอกใจไปรักเพื่อนอีกคน”

เธอเล่าให้ฟังว่าตอนอายุประมาณ 14 ปี ก็ได้มีโอกาสย้ายมาอยู่หอคนเดียว และเธอหางานทำงานแรกที่ทำคือเป็นเด็กเสิร์ฟที่ผับแห่งหนึ่ง เริ่มงานตอนเย็นประมาณ 4 โมงเย็น ถึงหกทุ่ม เธอเล่าว่า

“ตอนนั้นขอพ่อและแม่มาอยู่หอพักคนเดียวพ่อแม่ก็ไม่ว่าอะไร และเห็นด้วยกับการไปอยู่หอพักในครั้งนั้น เพราะต้องการเลี้ยงให้หนูอยู่ด้วยตัวเอง แต่พ่อกับแม่ก็ยังมาหาและเจอกันทุก 2 สัปดาห์ค่ะ”

เวลาผ่านไปจนระยะหนึ่ง สวยก็ได้รู้จักผู้ชายคนหนึ่งที่ทำงาน เธอเล่าว่า

“เค้าทำงานที่เดียวกันเป็นรุ่นพี่ คุยกันได้สักระยะหนึ่งก็คบกันแล้วก็ย้ายไปอยู่หอเดียวกันค่ะ เวลาเรามีอะไรกันจะป้องกันทุกครั้งนะคะ จนเวลาผ่านไปประมาณ 4-5 เดือน ด้วยความไม่เข้าใจกันรวมทั้งยังเป็นเด็กอยู่เราทะเลาะกันบ่อยมากค่ะและก็ทะเลาะกันอย่างรุนแรงมากค่ะ เรื่องความงี่เง่าของเขา ตอนนั้นก็เหมือนวัยรุ่นทั่วๆ ไปคบๆ เลิกๆ อยากรู้อะไรใหม่ๆ เลยกเล็กกับเขาไป โดยที่ไม่รู้ตัวว่าตัวเองกำลังตั้งท้อง ช่วงนั้นเป็นเดือนเมษา ทางโรงเรียนได้เปิดการสอน คือปรับพื้นฐาน ก่อนเปิดเทอมจริง ตอนนั้นชีวิตกำลังไปได้สวย มีงานทำ มีเงินใช้ มีที่เรียนใหม่ เพื่อนใหม่ คือมันรู้สึกดีมากๆ จนสิ้นเดือนเมษา ก็เริ่มวิตกกังวล ว่าทำไมประจำเดือนไม่มาสักที เพราะครั้งสุดท้ายที่มีอะไรกับแฟนเค้าไม่ได้ป้องกัน จนเริ่มไม่แน่ใจ ไปซื้อที่ตรวจครรภ์มาจากร้านขายยาใกล้ๆ หอพัก วินาทีตอนดูผล นั้นโคตรลุ้น ลุ้นสุดๆ กลัวท้องมากค่ะ แล้วผลที่ออกมาก็คือ สองขีดจางๆ ตอนนั้นช็อค ทำไรไม่ถูก ไม่แน่ใจ ซื้อที่ตรวจมาตรวจอีก 2-3 ชุด ผลก็เป็นแบบเดิม วินาทีคิดว่าจะเอาอย่างไรดี เพราะไม่ยอมให้พ่อแม่รู้ ไม่อยากเสียอนาคต คิดแต่ อยากรเรียน อยากรทำงาน อยากรเที่ยวเฮฮาปาร์ตี้ สิ่ง que คิดต่อมากคือ ต้องการเอาเด็กออกแต่จะเอาเด็กออกอย่างไร เปิดดูในอินเทอร์เน็ตว่าทำแท้งมีวิธีไหนบ้าง ไม่ทำแท้งก็ใช้ยาสดหรือยาขับเลือดออก”

ตอนนั้นเธอคิดอะไรไม่ออกมันเบลอลไปหมดจึงตัดสินใจโทรศัพท์บอกแฟนเค้าว่าท้องทำไงดี เธอเล่าว่าเธอไม่ตอบอะไรเลย เธอจึงบอกไปว่า

“จะเอาเด็กออก ขอดังหน่วย 1500 โอนมาวันนี้ละ จริงๆ ค่ายาสดและยากินประมาณ 3,000 บาท แต่หารครึ่ง เขาก็ให้ละคะ แล้วไม่ได้แสดงท่าทีจะรับผิดชอบ แถมยังว่าเราไปหลอกเอาเงินเขาอีก”

พอเธอสั่งซื้อยาสดผ่านทางอินเทอร์เน็ต ตอนที่ได้ยามาก็ยังไม่กล้าทำทิ้งไว้หลายวัน จนถึงวันที่ตัดสินใจที่จะทำแท้ง เธอเล่าวิธีการใช้ยาว่า

“หนูสวดเองและทำตามที่คนขายบอกทุกอย่างคะ และกินยาขับ แต่ไม่มีอาการอะไรเลย ปริกาคนขายก็บอกรอดูอีก 7 วัน ถ้ายังไม่ตกเลือดก็จะส่งเข้าไปให้ฟรีอีก 1 ชุด ครบ 7 วันก็ยังไม่แท้ง หนูก็ทวงยาขับตลอด คนขายก็บ้ายเบี่ยงและไม่ส่งมาให้ จนอายุครรภ์ได้เกือบสี่เดือนเขาถึงส่งยามาให้ ทีนี้จะใช้ก็ใช้ไม่ทันแล้วคะ”

เธอเล่าว่าระหว่างท้อง ในช่วง 1-3 เดือน ตัวเธอก็ทำตัวปกติทุกอย่าง กินเหล้าเที่ยวทำงานลุยๆ ยิ่งช่วงประมาณ 4-7 เดือน กินเหล้าตลอด โรงเรียนพาไปเข้าค่าย ทำนั่นนี่เสี่ยงต่อการแท้งทุกอย่าง สูบบุหรี่ตลอด และสุดท้ายสูบกัญชาด้วยคะ ผู้วิจัยสังเกตเห็นเธอน้ำตาซึมมองหน้าลูกและเอามือลูกลมลูกสาวเธอตลอดเวลา

หลังจากที่เธอทำแท้งโดยการใช้อยาสอดไม่สำเร็จ เธอจึงลองหาข้อมูลสถานที่ทำแท้งซึ่งมีเยอะมาก เธอจึงเข้าไปสอบถามที่คลินิกแห่งหนึ่ง ตอนนั้นไปคนที่ทำแท้งก็ให้ไปอัลตราซาวด์เด็กก่อนว่า ทำได้ไหม ผลออกมา ไม่ได้คะ อายุครรภ์เกิน 5 เดือนแล้ว เด็กเริ่มเป็นตัว ถ้าจะต้องไปทำที่กรุงเทพฯ และต้องไปพร้อมกับผู้ปกครอง นำหลักฐาน สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน เธอเล่าให้ฟังว่า

“ตอนนั้น เครียดมากคะ ไม่กล้าบอกพ่อกับแม่ ยาสดก็ใช้ไม่ได้ผล ทำแท้งก็ไม่ได้ เลยปล่อยเลยตามเลย แต่ตอนนั้นเลิกสูบบุหรี่ ไม่ค่อยไปกินเหล้า ส่วนเรื่องเรียนหนูก็ไปพักการเรียน ช่วงนั้นติดเพื่อนติตงานด้วย พ่อแม่รู้ก็บอกว่าปีนี้เรียนยากและหนักมากขอเรียนใหม่ปีหน้า ตอนนี้อยู่ทำงาน พ่อแม่ก็ไม่ว่าอะไร ปกติก็เลี้ยงดูกันแบบปล่อย”

พอเธอท้องได้ 7 เดือน ตอนนั้นท้องเริ่มใหญ่ขึ้น ตอนนั้นก็คิดว่าไหนๆ ก็เอา ออกไม่ได้แล้ว ก็รอกตลอด จากนั้นวางแผนว่าพอคลอดเสร็จจะนำไปให้มูลนิธิที่ดูแลเด็กที่เกิดจากพ่อแม่ไม่พร้อม ช่วงนั้นเธอก็มีกินเหล้า สูบกัญชาบ้างแต่ไม่บ่อยเพื่อคลายเครียด เธอบอกว่าเธอไม่ได้ห่วงเด็กในท้อง

เลย ความแตกต่อนท้องได้ 8 เดือน ตอนนั้นพ่อแม่มาหาที่หอ แล้วท้องมันใหญ่ เป็นโชคดีของเธอ ที่ครอบครัวไม่ได้ดูค่าอย่างที่เธอกลัว เธอล้ำว่า

“ตอนแรกพ่อกับแม่ก็ซ้อคคะ ทำไรไม่ถูก แม่นี่ร้องไห้เลย ส่วนพ่อไม่พูดเลยคะ รู้สึกแย่มาก คิดว่าแม่ต้องดำ พ่อต้องตี ชีวิตพัง แต่เปล่าเลย แม่ก็ยิ้มรับคะ บอกซ้งมัน ไหนๆ เด็กมันจะเกิดก็ปล่อยให้เกิด เดี่ยวเลี้ยงดูเอง ไม่ต้องเอาไปให้มูลนิธิอะไรทั้งนั้น ส่วนตัวพ่อก็กกลับไป ปรึกษาคครอบครัวใหม่ คือไม่มีใครดำหรือซ้เติมเลย กลับดีใจทุกคน ยิ่งเฉพาะพ่อ เหม่มาก ยิ่งรู้ว่า ใกล้คลอดแล้ว ซ้อยา บำรุง ซ้ออุปกรณ์ เกี่ยวกับเด็กแรกเกิด โชคดีที่ครอบครัว ก่อนข้างมีฐานะหน่อย จึงไม่ลำบากแบบคนอื่น ตั้งแต่ท้องมาจนใกล้คลอดไม่เคยไปฝากครรภ์เลยคะ ตอนไปโรงพยาบาลครั้งแรก อายุมากคะ อายุ 15-16 ปี ท้องใกล้คลอด ตอนนั้นไปกับแม่สองคน พยาบาลก็ถามว่าพ่อเด็กไปไหน เธอก็อ้างว่าไม่ว่าง อายุคะกลัวเค้ารู้ว่าท้องไม่มีพ่อ”

ตอนไปฝากครรภ์และรอผลตรวจครรภ์ เธอกลัวมาก เพราะตอนที่เธอท้องเธอไม่ได้ดูแล ทั้งดื่มเหล้า สูบบุหรี่และเสพยาเสพติดด้วย เธอยังเล่าถึงผลการตรวจร่างกายของเธอหลังจากไปฝากครรภ์ว่า

“ผลตรวจพบว่าเป็นเด็กผู้ชาย น้ำหนักตัวน้อยกว่าเกณฑ์ หนูภาวนาวขอให้ลูกเกิดมาไม่ ผิดปกติอะไร หนูไม่ได้ดูแลเขาเลย แต่เขากลับปกติดีทุกอย่าง แถมดีดึ้นดีด้วย ตั้งแต่นั้นหนูก็ เลิกทุกอย่าง หันมาดูแลตัวเองมากขึ้น จนคลอด ตอนนั้นทางครอบครัวก็มีความสุขดีคะ เด็ก ที่ออกมาตัวเล็กกว่าเกณฑ์เล็กน้อย ต้องเข้าตู้อบก่อนกลับบ้าน ตอนดูลูกในตู้อบน้ำตาไหลเลย คะ ตอนนั้นลูกอายุได้ปีกว่าแล้ว พ่อหนูรับไปเลี้ยงเองคะ เพราะทางภรรยาใหม่เขาอยากมีลูก ชาย ส่วนตัวพ่อก็อยากให้เราเรียน และทำงานใช้ชีวิตแบบเดิม”

เธอยังเล่าถึงแฟนเก่า เธอไม่ยอมให้เขารับผิดชอบใดๆทั้งสิ้น และดูเหมือนผู้ชายคนนั้นก็ ไม่ได้อยากรับผิดชอบ เพราะเขาก็มีแฟนใหม่ ถึงเธอบอกเขาไปก็ไม่มีประโยชน์อะไร แม่เธอลังลูก เองสบายใจกว่า เธอฝากบอกถึงเด็กสาวที่กำลังท้องว่าอย่าทำแท้งเพราะเธอยังรู้สึกผิดที่จนถึงทุกวันนี้ ถ้าคิดจะมีเพศสัมพันธ์ให้รู้จักวิธีป้องกันตลอด และอย่ายุ่งเกี่ยวกับสุรา และยาเสพติด

สวຍรู้สึกอายตอนที่เข้าไปฝากท้องที่โรงพยาบาล อายทั้งพยาบาลและคนไข้ที่ใช้บริการ จึงอยากให้มีการแยกห้องรับฝากท้องเฉพาะเด็กที่ตั้งครรภ์ และอยากให้โรงพยาบาลที่ตรวจ ให้ความรู้ แก่เด็กที่ตั้งท้องให้มากกว่านี้เพราะ บางคนไม่รู้วิธีในการดูแลตนเองยิ่งในกรณีหนูโชคดีที่ครอบครัวไม่

ว่าดูแลได้และลูกก็ไม่พิการ จะตั้งใจเลี้ยงลูกให้ดี ให้ความรัก ความอบอุ่นลูกให้มากกว่าตอนหนุ่ยยังเป็นเด็ก เพื่อที่เขาจะเป็นเด็กที่ดีได้ในอนาคตถึงแม้เขาจะขาดพ่อก็ตาม

คนที่ 6 สาวทอม จูน: อยากลองมีเพศสัมพันธ์ ไม่ได้ใส่ถุงยางอนามัย ไม่ได้เตรียมตัว ไม่คิดว่าจะตั้งครรภ์ได้

จูน หญิงไทย อายุ 18 ปี รูปร่างสันทัด ผิวพรรณหน้าตาธรรมดา แต่ไม่ถือว่าซีริวซีเหร่าเท่าใดนัก สูงประมาณ เซนติเมตร 160 น้ำหนัก กิโลกรัม ผอมยาวประป่า กำลังศึกษาอยู่ชั้น 45 6 มัธยมศึกษาปีที่อาศัยอยู่ในชุมชนแห่งหนึ่ง ในเขตเทศบาลเมืองในตัวจังหวัด สภาพบ้านเป็นทาวน์เฮ้าส์ชั้นครึ่ง อาศัยอยู่กับแม่และพ่อเลี้ยง มีน้องชายหนึ่งคนอายุ 7 ขวบ มีอาชีพเป็นทนายที่สำนักงานทนายความแห่งหนึ่ง ส่วนพ่อเลี้ยงทำงานรับจ้างทั่วไป และช่วยดูแลความเป็นอยู่ของทุกคนในบ้าน เพิ่งแต่งงานและย้ายเข้ามาอยู่กับครอบครัวของเธอเมื่อสามปีที่แล้ว พ่อเลี้ยงของเธอเป็นคนยอมแม่ทุกอย่าง การตัดสินใจต่างๆ ในบ้าน แม่จะเป็นคนตัดสินใจและพ่อเลี้ยงก็ไม่เคยขัดแย้ง แม่ของเธอเป็นคนเข้มงวด หัวโบราณ และจริงจังกับทุกเรื่อง เธอมักจะมีปัญหาทะเลาะกับแม่บ่อยๆ เพราะทัศนคติไม่ตรงกัน ในเรื่องการใช้ชีวิตในวัยรุ่น รุนแรงบ้างไม่รุนแรงบ้าง แต่แม่มักจะจำนกับเหตุผลของเธอเสมอ เพราะเธอเป็นคนชอบเถียง ต่อรอง และมักชอบหาเหตุผลต่างๆ นานา ขึ้นมาพูด แต่เธอก็ไม่ได้เป็นเด็กก้าวร้าวหรือรุนแรงแต่อย่างใด ความสัมพันธ์กับพ่อเลี้ยงก็เป็นไปในลักษณะเดียวกัน เพราะต่างก็ยอมขึ้นยอมลง รายได้หลักของครอบครัวส่วนใหญ่มาจากงานทนายความของแม่ ส่วนอาชีพรับจ้างของพ่อเลี้ยงนั้น จะเป็นงานรับจ้างติดตั้งเครื่องเสียง ตามงานสังสรรค์ งานแต่งงานตามวาระซึ่งไม่ได้เป็นรายได้หลักที่จะเพียงพอมาจุนเจือครอบครัวของเธอ

เรื่องการศึกษา ตัวเธอเองไม่ได้สนใจใคร่รู้เท่าใดนัก เธอชอบงานด้านอิเล็กทรอนิกส์ ซ่อมแซมเครื่องใช้ไฟฟ้า และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ต่างๆ แม่เคยบอกว่า

“ลักษณะท่าทางมันเหมือนทอม โตขึ้นมันจะมีลูกมีเมียมีบ้านก็ไม่มีรู้”

เรื่องคบแฟน หรือเพื่อนผู้ชาย ไม่เคยอยู่ในความสนใจของเธอ ในห้องเรียนเธอจะถูกตั้งฉายาว่าเป็น **“หัวใจของห้อง”** เป็นหัวหน้าคอยปกป้องนักเรียนหญิงจากการคุกคาม หรือรังแกจากกลุ่มนักเรียนชายในห้องหรือจากห้องอื่นๆ

มีหลายคนตั้งคำถามว่าแล้วไปมาอย่างไร เธอถึงได้ตั้งครรรค์ขึ้นมาได้ เพราะดูหน้าตา ท่าทางแล้วไม่น่าจะใช้คนที่ชอบคบหาผู้ชาย หรือไปเที่ยวเล่นกับผู้ชายเหมือนเด็กวัยรุ่นหญิงทั่วไป เธอเล่าให้ฟังว่า เธอรู้จักกับเด็กนักกีฬาฟุตบอลรุ่นน้องในงานกีฬาของโรงเรียนโดยบังเอิญ ไม่ได้พูดคุยอะไรกันมากมาย แค่เจอกันครั้งหนึ่งแล้วคุยกันถูกคอ เธอเลยชวนมาเล่นที่บ้านของเธอ วันนั้นงานเลี้ยงเป็นวันสุดท้ายของกีฬาที่โรงเรียน เธอกับเพื่อนแอบเอาเบียร์และดื่มกันในงาน ตอนกลับ เธอเกิดนึกสนุกชวน นักกีฬาฟุตบอลรุ่นน้อง ไปเล่นที่บ้าน ซึ่งวันนั้นพอกับแม่และน้องชายไปต่างจังหวัด **เธออยากลองมีเพศสัมพันธ์** เพราะเคยได้ยินเด็กผู้หญิงใจแตกพูดคุย หยอกล้อและยกเอามาพูดเรื่องเพศบ่อยๆ และเธอเคยถามแต่ถูกสบประมาทว่า หน้าตาอย่างเธอคงไม่มีโอกาสได้นอนกับผู้ชายหรอก วันนั้นเธอจึงตั้งใจว่าน้องนักกีฬาคนนี้จะแหละที่เธอจะชวนมามีเพศสัมพันธ์ด้วย เขาเป็นเด็กผู้ชายหน้าตาท่าทางเรียบร้อย ซื่ออายุ พูดน้อยและไม่มั่นใจในตัวเอง น่าจะบังคับให้ทำอะไรได้ง่ายๆ ซึ่งวันนั้นที่บ้านของเธอก็เป็นตัวเธอเองที่บังคับให้เขากินเบียร์ และเธอเป็นคนกระตุ้นและทำทุกอย่างด้วยตัวเอง มีสิ่งเดียวเท่านั้น เมื่อเธอย้อนกลับไปนึกดูแล้วนึกตำหนิตัวเองก็คือ ไม่ได้ใส่ถุงยางอนามัยตอนมีเพศสัมพันธ์ เพราะไม่ได้เตรียมตัว คิดไม่ถึงว่าจะตั้งครรรค์ได้

จะเห็นได้ว่า **ค่านิยมทางเพศ** ของวัยรุ่นในปัจจุบัน เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมต่างๆ ที่แสดงออกอย่างเปิดเผยในเรื่องเพศ โดยเฉพาะในวัยรุ่นหญิงหากมีค่านิยมทางเพศที่ไม่ถูกต้อง ก็จะทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมาอีกมาก โดยเฉพาะเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งเป็นเรื่องเสียหายที่ไม่ควรให้เกิดขึ้น ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ก็ตาม ซึ่งอิทธิพลต่างๆ ที่มีผลต่อค่านิยมทางเพศ คือ อิทธิพลทางด้านครอบครัว อิทธิพลจากเพื่อน อิทธิพลทางวัฒนธรรม ถึงแม้ว่าวัยรุ่นหญิงในสังคมปัจจุบัน มีความกล้ามากขึ้นกับการแสดงออกในเรื่องเพศ กล้าที่จะแสดงออกกับความต้องการทางเพศมากขึ้น แต่ทว่าขณะด้านการป้องกันยังมีไม่เพียงพอ จึงยังต้องมีความจำเป็นอย่างมากที่จะต้องมีความรู้แนวทางการแก้ไขค่านิยมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่น คือ เริ่มตั้งแต่การส่งเสริมตั้งแต่ระดับครอบครัวให้ปลูกฝังค่านิยมทางเพศที่ถูกต้องให้กับบุตรหลาน หรือการช่วยกันรณรงค์ให้วัยรุ่นเห็นผลเสียของค่านิยมที่ผิด และไม่ควรปิดกั้นวัยรุ่นหากอยากลองทำอะไรใหม่ๆ แต่ควรเปิดใจ และอธิบายดีๆ หากสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม อย่างที่กล่าวไปข้างต้นจะเห็นได้ว่าค่านิยมเรื่องเพศในปัจจุบันเปลี่ยนไปจากอดีตในหลายๆ เรื่องเพราะฉะนั้น ผู้ปกครอง หรือผู้ใหญ่ต้องเปิดใจ ปรับเปลี่ยนความคิดให้เข้าใจเด็ก อย่างกดดันเด็กมากเกินไปครอบครัวและสังคม ควรให้โอกาสเด็กที่มีค่านิยมทางเพศที่ผิดแล้ว ไปก่อเรื่องต่างๆ เพื่อให้เด็ก ได้กลับตัว ควรมีการจัดอบรม วัยรุ่น และให้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยมทางเพศ ที่เหมาะสมและถูกต้อง

เมื่อผู้วิจัยถามว่า รู้สึกอย่างไรเมื่อรู้ว่าตัวเองตั้งครรภ์ เธอเองรู้สึกตกใจมาก เพราะไม่เคยคิดว่ามันจะเกิดขึ้น เพราะหลังจากนั้นมาเธอก็ไม่คิดอยากจะมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายอีก เพราะคิดว่ามันไม่เห็นว่าจะน่าสนุกตรงไหน เธอโทรไปปรึกษาเพื่อนนักเรียนหญิงรุ่นเดียวกันที่โชคโชนกับเรื่องแบบนี้ เพื่อนเหล่านั้นแนะนำให้เธอไปทำแท้ง เรื่องทุกอย่างก็จะจบอย่างง่ายดาย ซึ่งตอนนั้นเพื่อนของเธอก็พาเธอไปที่คลินิกเถื่อน ที่เป็นที่รู้จักกันดีในแวดวงการทำแท้ง แต่พอเอาเข้าจริงเธอก็ไม่กล้าและเดินออกจากคลินิกแบบดี๊ดี เธอตัดสินใจบอกแม่กับพ่อในอีกหลายวันต่อมา และบอกเจตน์จำนงว่า เธอจะไม่ยอมเอาเด็กออกหรือทำแท้ง โดยเด็ดขาด แม่ของเธอตกใจและทำอะไรไม่ถูก เธอบอกกับแม่ว่า

“ชีวิตของหนู หนูจัดการเองได้”

แม่ได้แต่เอะอะโวยวายและตั้งสติและให้คำแนะนำไม่ได้ว่าต้องทำอะไรต่อไป ส่วนพ่อเลี้ยงของเธอไม่มีปากมีเสียงอะไรเลย ด้วยเหตุบังเอิญว่าเธอรู้จักและสนิทกับผู้ใหญ่ท่านหนึ่ง ที่เป็นข้าราชการในหน่วยงานราชการแห่งหนึ่งในจังหวัด อายุประมาณ 45 ปี ไม่มีภรรยา ตัดสินใจปรึกษาผู้ใหญ่ท่านนี้ว่าควรทำอะไรดี บังเอิญว่าในขณะนั้นท่านเองต้องการอยากมีบุตรเพื่อเลี้ยงดู แต่มีข้อจำกัดว่าไม่มีภรรยา ท่านเลยยื่นข้อเสนอว่าจะรับเลี้ยงและดูแลไว้เป็นลูก ตอนนั้นเธอก็คิดว่าน่าจะเป็นทางออกที่ดีที่สุดสำหรับเธอแล้ว เพราะเธอเองไม่อยากมีลูกและไม่พร้อมที่จะเลี้ยงดูเด็ก แต่ถ้าให้ไปทำแท้งเธอก็ไม่สามารถทำให้ตกลงไปได้ ส่วนแม่ของเธอก็ไม่สามารถแบกรับภาระอันนี้ได้แน่นอน หลังจากนั้นมีการพูดคุยกันระหว่างผู้ใหญ่ท่านนั้น และครอบครัวของเธออีกหลายครั้ง ตลอดจนผู้อำนวยการโรงเรียน ข้อเสนอสุดท้ายทุกฝ่ายต่างตกลงและยอมรับกับการตัดสินใจตั้งครรภ์ของเธอในครั้งนี้ ถ้ามองว่าเธออยากให้หน่วยงานราชการ หรือรัฐบาลช่วยเหลืออะไรเธอบ้างไหม เธอก็คิดว่า

“ไม่มีนะ แต่คิดว่าหากมีหน่วยงานที่ช่วยสรรหาพ่อแม่บุญธรรม ที่อยากรับเลี้ยงเด็ก เพื่อรับลูกของเธอไปเลี้ยงน่าจะดี เพราะไม่มั่นใจว่าถ้าไม่มีผู้ใหญ่ท่านนั้น ช่วยรับลูกเธอไปเลี้ยงแล้ว เธอจะหันหน้าไปหาใครช่วยได้”

คนที่ 7 ปาย: สาววัย 12 กับคำตอบของแฟนหนุ่ม “ *พี่ยังไม่พร้อมเป็นพ่อ พี่ยังเรียนอยู่* ”

เรื่องราวที่ผู้วิจัยจะเล่าให้ฟังต่อจากนี้ เป็นเรื่องราวของเด็กวัยรุ่นที่มีความรักในวัยเรียนแล้วมีเพศสัมพันธ์ เกิดการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์

ปาย เด็กหญิง อายุ 12 ปี รูปร่างสันทัด สูงประมาณ 140 เซนติเมตร หน้า 40 กิโลกรัม เป็นคนผิวขาว ผมสั้นประป่า หน้าตาสวยงาม การศึกษาจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อาศัยอยู่กับพ่อและแม่ ไม่มีอาชีพ พ่อมีอาชีพรับจ้างในทำงานในร้านค้าแห่งหนึ่ง และแม่ขายของในตลาด พ่อเป็นคนไม่ค่อยพูด ชอบสูบบุหรี่ สูบวันละประมาณ 20 มวน พ่อบอกว่าดูแล้วมีแรงในการทำงาน เครื่องดื่มชอบดื่มเหล้าขาววันละ 1 เป๊ก คือ แก้วเล็กแก้วละ 10 บาท แม่ก็จะเป็นคนชอบพูดบ่น แม่ชอบพูดเสมอว่าทำไมไม่เก็บเงินไว้ใช้ดีกว่าเอาไปกินเหล้า แต่เอาไปซื้อยาเส้นมาสูบบุหรี่ พ่อไม่ค่อยเถียง นอกจากวันไหนพ่อดื่มจัดก็จะมีพูดบ่น และเถียงกันกับแม่บ้าง เธอมีพี่น้องด้วยกัน 3 คน มีพี่ชาย 1 คนอายุ 15 ปี ปัจจุบันศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พี่ชายเป็นคนโมโหร้าย ก้าวร้าว ทำให้ไม่ค่อยได้คุยกัน และมีน้องสาว 1 คน อายุ 2 ปี อายุห่างกับเธอ 8 ปี แม่ก็จะให้ช่วยเลี้ยงน้องดูแลน้องบ้าง เวลาที่มีเรื่องไม่สบายใจหรือมีปัญหา ส่วนใหญ่จะคุยกับเพื่อน ซึ่งเธอมีเพื่อนสนิทอยู่ 2 คน ที่สามารถเล่าเรื่องในชีวิตครอบครัวให้ฟังได้ เวลาที่พ่อกับแม่ทะเลาะกัน เธอจะอยากออกไปจากบ้านทันที เธอบอกว่าเธอไม่มีความสุข รู้สึกอึดอัด คิดว่าเป็นเรื่องเลวร้าย เธอมักตั้งคำถามให้กับตัวเองเสมอว่า ทำไมพ่อต้องชอบสูบบุหรี่ ตัวก็เหม็นไม่อยากจะเข้าใกล้ เธอเป็นลูกสาวคนกลาง ส่วนปู่กับย่า อาศัยอยู่บ้านอีกหลังหนึ่ง ที่ห่างออกไปประมาณ 10 กิโลเมตร เธออาศัยอยู่ในชุมชน เขตนอกเมือง ห่างไกลความเจริญ บ้านเธอเป็นบ้านไม้ มี 3 ห้องนอน ซึ่งเป็นห้องพ่อกับแม่และน้องสาว 1 ห้อง ห้องพี่ชาย 1 ห้อง และอีก 1 ห้องเป็นห้องของเธอ บางครั้งมีเพื่อนมาเล่นกับเธอที่บ้านและมักจะนอนค้างด้วยเป็นประจำ พ่อมาก็ไม่ได้ว่าอะไร จะมีบางวันพ่อกับแม่เพื่อนมาตามที่บ้านก็จะบอกว่าทำการบ้านกัน มีบางวันที่เธอกับเพื่อนต้องเดินไปโรงเรียนด้วยกัน ซึ่งมีระยะทาง ประมาณ 3 กิโลเมตร ถนนเป็นถนนลูกรัง การเดินทางไปมาก็ลำบาก เธอเป็นคนไม่ชอบไปเรียน เพราะขี้เกียจอ่านหนังสือ ติดเพื่อน ติดเที่ยว แต่พ่อกับแม่อยากให้เรียนหนังสือ เพราะโตขึ้นจะได้สบาย มีบางวันเธอโดดเรียน เพื่อไปเที่ยวบ้านเพื่อน ครูฝ่ายปกครองจับได้ ก็แจ้งไปที่พ่อกับแม่ และทุกครั้งที่ได้รับแจ้งจากโรงเรียน พ่อกับแม่ก็จะว่ากล่าวตักเตือน แต่เธอก็ไม่เชื่อฟัง

เธอได้เล่าให้ฟังต่อว่า เมื่อ 2 เดือนก่อน เธอได้รู้จักกับผู้ชายคนหนึ่ง ในงานกีฬาของโรงเรียน เป็นรุ่นพี่มัธยมที่มาแข่งกีฬา เขาเป็นคนหน้าตาดี หล่อเหลา เขาเรียนอยู่ชั้นมัธยมปีที่ 4 รุ่นพี่เข้ามาคุยเพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพกับเธอ และขอเบอร์โทรศัพท์ และอีก 2 วันต่อมา พี่เขาเริ่มทักเข้ามาในไลน์ ชวนคุย ชวนไปเที่ยว จนเธอรู้สึกดี และรู้สึกชอบและหลงรักรุ่นพี่ เข้าอย่างจัง จนทำให้เธอคิดว่า

มัน คือ *ความรัก* จนลืมไปว่าตัวเองยังเป็นเด็กหญิง เพราะเธอมีอายุเพียง 12 ปี จากวันนั้นเธอและรุ่นพี่ก็ได้ไปไหนมาไหนด้วยกันบ่อยขึ้นเรื่อยมัน เธอรับรู้ว่ามันเป็นความสุขของเธอ มีความอยากรู้ อยากรองจากสิ่งต่างๆ ที่เธอได้เห็นมาจากทีวี โดยเฉพาะฉากที่มีการกอดจูบ เธอสงสัยว่าพฤติกรรมนั้นๆ จะทำให้เธอรู้สึกมีความสุขหรือไม่ หลังจากนั้นประมาณ 1 เดือน รุ่นพี่คนนั้นได้ไลน์มาบอกนัดเจอกับเธอที่ห้องน้ำหลังโรงเรียน เขาชวนเธอเข้าไปในห้องน้ำด้วยกัน แล้วบอกว่ามีเขามีของมาฝาก ตอนแรก ๆ เธอก็รู้สึกกลัวๆ กลัวๆ แต่เธอก็ยอมเข้าไปกับเขา เพราะในกันบังของหัวใจเธอนั้นกำลังหลงรักเขาไปแล้ว และเธอก็เข้าไปในห้องน้ำกับเขาอย่างง่ายดาย ขณะที่อยู่ในห้องน้ำ เธอได้เล่าให้ผู้วิจัยฟังว่า

“ตอนนั้นหนูอยู่กับพี่เขาสองต่อสองค่ะ เขาเข้ามากอดหนูแล้วพูดกับหนูว่า ปายชอบพี่มั๊ย พี่ชอบปายนะ และคิดถึงปายมากเลยมั๊ย ความรู้สึกของหนูเวลานั้น หนูตกใจมากค่ะ รู้สึกหัวใจเต้นแรง ตื่นเต้น หนูลั่นไปทั้งตัวเลย หนูยืนตัวแข็งทื่อเลย หนูทำอะไรไม่ถูก คิดอะไรไม่ออกเลยคะ หนูเลยปล่อยเลยตามเลย โดยไม่มีการขัดขืนใดๆ พี่เขาเล่าโลมหนู ทำให้หนูเคลิบเคลิ้มมันเป็นการเสียตัวครั้งแรก เสียความบริสุทธิ์ครั้งแรกของหนูค่ะ ”

เธอบอกเล่าอีกว่า การมีเพศสัมพันธ์ในครั้งนี้ เธอกับพี่เขาไม่มีการป้องกันใดๆ เลย มีเพศสัมพันธ์แบบที่ไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัย หลังการมีเพศสัมพันธ์เสร็จ เธอรู้สึกเจ็บแสบบริเวณอวัยวะเพศ และมีน้ำขุ่นๆ ไหลลงมาตรงหว่างขา และพี่เขาก็เดินออกจากห้องน้ำไปก่อน เพราะกลัวคนจะมาเห็น แล้วหนูจึงค่อยๆ แง้มประตูห้องน้ำแล้วเดินออกมา ตอนนั้นเธอคิดในใจว่า พี่เขาต้องชอบเธอมาอย่างแน่นอน เพราะเธอและรุ่นพี่ก็แอบไปมีเพศสัมพันธ์กันบ่อยครั้ง ในช่วงเย็นหลังเลิกเรียน ในช่วงหลัง ๆ มีการใช้ถุงยางอนามัยบ้าง ไม่ใช่บ้างรุ่นพี่บอกว่า ใช้ถุงยางอนามัยมันเกะกะ และไม่สนุก แต่เธอบอกว่า เธอมีความสุข รู้สึกดี มีความสุขและตื่นเต้นทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์กัน

หลังจากนั้น 1-2 เดือน ประจำเดือนเธอก็ไม่มา เธอรู้สึกกลัวมาก เพราะเคยดูรายการในโทรทัศน์ว่ามีอะไรกันแล้วไม่ได้ป้องกันอาจจะท้องได้ เธอรู้ตัวเองว่า เธอตั้งท้องแน่นอน เพราะประจำเดือนไม่มาหลายเดือน รู้สึกกังวลตลอดเวลา และเครียด เธอแอบร้องไห้ กลัวพ่อกับแม่รู้ กลัวเพื่อนล้อ กลัวโดนไล่ออกจากโรงเรียน กลัวไปสารพัด เธอได้เล่าเรื่องราวต่างๆ ให้เพื่อนสนิทของเธอคนหนึ่งฟัง ซึ่งเพื่อนก็คอยปลอบเธอ ให้กำลังใจเธอตลอด เธอได้บอกกับแฟนเธอกับแฟนเธอว่า เธอตั้งท้อง แฟนเธอเจ็บแล้วพูดขึ้นมาว่า

“พี่ยังไม่พร้อมเป็นพ่อ พี่ยังเรียนอยู่”

หลังจากนั้นแพน ก็ไม่มาหา โทรศัพท์ไปก็ไม่รับ เธอตัดสินใจบอกแม่ ตอนที่แม่อยู่บ้านคนเดียวบอกแม่ว่า เธอท้อง พร้อมทั้งมีไอ้หนูแม่ เธอร้องให้ บอกแม่ว่าขอโทษ แม่ก็เงียบ สักพักแม่ก็ด่าตะโกนออกมาด้วยเสียงดังว่า

“กูรับไม่ได้มีอายุ 12 ปีนี้จะมีท้อง กูจะเอาหน้าไปไว้ที่ไหน อายชาวบ้านเขา ”

เวลาผ่านไป 5 วัน หนูไม่ไปโรงเรียน ซึมเศร้า ถึงกับอยากจะฆ่าตัวตาย ไม่กินข้าวเอาแต่ร้องไห้ สับสนว่าจะทำยังไงดี พี่ก็ด่า พ่อก็ด่า จะวิ่งเข้ามาตี ถามว่าใครเป็นพ่อเด็ก หนูก็ไม่บอกได้แต่ร้องไห้ เวลาผ่านไปแม่น่าจะทำใจได้ แต่หนูรู้ว่าแม่ต้องใช้เวลาในการทำใจกับเรื่องที่เกิดขึ้น ในเช้าวันหนึ่ง แม่เดินมาพร้อมบอกกับหนูว่า

“ไม่เป็นไรนะลูกนะท้องแล้วก็ท้องไป”

แม่ของเธอเอง ที่เป็นคนตัดสินใจบอกพ่อของเธอว่า เธอตั้งท้อง ครั้งแรกที่รู้ พ่อโกรธมาก ไม่ยอมพูดกับเธอเลย พ่อพูดกับแม่ว่า

“บอกมันปากเปียกปากแฉะให้ตั้งใจเรียน ให้ไปเรียนไม่ได้ให้ไปหาหัว เป็นไงล่ะท้องจนได้”

ต่อมา พ่อเริ่มยอมรับและเริ่มพูดคุยกันเหมือนเดิม ตอนแรกทีรู้ว่าท้อง เธอบอกแม่ว่าเธออยากทำแท้ง เพราะเธอยังไม่พร้อมที่จะมีลูก เธอยังอยากเรียนหนังสือ เธอไม่มีรายได้ ส่วนรายได้ของพ่อแม่แต่ละเดือนเงินก็มีไม่มาก ถ้าเธอมีลูกก็ไม่รู้จะเอาเงินมาจากไหนมาเลี้ยงดู และรู้สึกว่ายังเด็กเกินกว่าจะเลี้ยงลูกได้ แต่แม่ไม่ยอม กลัวบาป แม่เคยบอกว่า

“ทำร้ายชีวิตที่เกิดมาบาปหนา ในเมื่อมีมาแล้วต้องอดทน และยอมรับกับมัน คนอื่นก็ท้องกันก็มี”

จากนั้นแม่พาเธอไปฝากครรภ์ที่โรงพยาบาล เธอเห็นคนที่มาฝากครรภ์พูดคุย ชุบชิบกันในใจเธอคิดว่าเขาคงพูดถึงเธอแน่นอนว่าอายุนิดเดียวมีท้องแล้ว เธอบอกว่า เวลานั้น เธอรู้สึกอาย ไม่อยากไปฝากท้องที่โรงพยาบาลอีก เธอไม่อยากเจอใคร แม่พาไปที่โรงเรียน เพื่อขออนุญาตพักการเรียนไว้ก่อน ครูก็บอกว่าคลอดเสร็จค่อยมาเรียนต่อก็ได้ เพื่อนๆ ก็มองจนหนูอยากวิ่งออกมาจาก

โรงเรียน การดูแลตัวเองช่วงตั้งท้อง เธอดูแลเหมือนคนปกติทั่วไป อาหารการกินก็กินเท่าที่แม่จะหาไว้ให้ ไปฝากท้องหมอก็คอยบอกว่ากินอาหารให้ครบ 5 หมู่ลูกจะได้แข็งแรง เพราะหมอบอกว่า น้ำหนักขึ้นน้อยไม่เป็นไปตามเกณฑ์ คนในชุมชน บ้านใกล้เคียงก็คอยให้กำลังใจดี แต่พอกลับหลังเขาก็ินทา เธอเหมือนกัน ขนาดท้องโตก็ยังไม่กล้าออกไปไหน อายและกลัวเพื่อนบ้านถาม แต่ตอนนี้ค่อยรู้สึกดีขึ้นมาบ้างแล้ว และกล้าออกไปเผชิญหน้ากับสังคมกล้าที่จะออกไปนอกบ้าน

ถ้าถามว่าอนาคตเธออยากทำอะไร เธอตอบว่า อยู่บ้านรอคลอด และลูกเลี้ยงลูกก่อน การเรียนคงยังไม่ไปเรียนคงพักไว้สักกระยะ ยังอายคนอื่นอยู่ แล้วค่อยไปช่วยแม่ขายของที่ตลาด เธออาจไปเรียน กศน. พอเรียนจบ อาจจะไปทำงานที่กรุงเทพฯ สุดท้ายผู้วิจัยได้ถามว่า เธอรู้หรือไม่ว่ามีหน่วยงานใดบ้าง ที่ช่วยเหลือ วัยรุ่นตั้งครรภ์ เธอบอกว่า ไม่รู้เลย และอยากให้หน่วยงานภาครัฐช่วยเหลืออะไรบ้าง เธอตอบว่า

“หนูคิดว่าคงไม่มี หนูก็ไม่รู้ว่าจะมีใครมา ช่วยเหลืออะไรหนู เพราะนอกจากครอบครัว แต่ถ้ามี ก็อยากให้เข้ามาเรื่องค่าใช้จ่าย ค่านม ค่าของใช้ต่าง ๆ โดยเฉพาะวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ ไม่มีอาชีพ ไม่มีรายได้ ก็คงจะดีกว่านี้ ตอนนี่ก็ต้องรอคลอดค่ะ”

คนที่ 8 สายธาร: การตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อม กับการทำแท้งที่ปลอดภัย “แพทย์หลายคน รู้สึกกลัวบาป ทำให้ปฏิเสธการทำแท้ง”

การทำแท้ง ทศนคติของคนในสังคมไทยที่มีต่อการทำแท้งนั้น ยังคงไว้ซึ่งมองในแง่ลบ เป็นส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะการทำแท้งจะเกิดขึ้นกับคนวัยใดก็ตาม สังคมไทยจะมองและให้ค่าของการทำแท้งนั้น เป็นการฆ่าชีวิต ผู้บริสุทธิ์ ที่ไม่มีทางต่อสู้อ เพื่อการมีชีวิตอยู่ของตน อีกทั้งยังต้องยอมรับต่อความรู้สึกผิดบาป ที่เกิดขึ้นในจิตใจ ที่สืบเนื่องมาจากความเชื่อทางศาสนาของคนไทย ที่ว่าการฆ่าสัตว์ตัดชีวิตนั้น ถือว่าเป็นบาป โดยเฉพาะการฆ่ามนุษย์ ในทางพระพุทธศาสนา ถือว่าเป็นบาปหนัก แม้ในทุกวันนี้ การทำแท้ง บางกรณีจะได้รับการยอมรับจากสังคมว่า ไม่ได้เป็นความผิดของผู้หญิงตามกฎหมาย ที่กำหนดให้การทำแท้งที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงได้ เฉพาะในกรณีการตั้งครรภ์ที่เกิดขึ้น เป็นผลสืบเนื่องมาจากการข่มขืน กระทำชำเรา หรือกรณีที่การตั้งครรภ์จะส่งผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายของตัวมารดา แต่อย่างไรก็ตาม ยังคงมีคนในสังคมบางส่วน ที่ยังไม่ยอมรับการทำแท้ง ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ซึ่งจะให้ค่าแก่ผู้หญิงที่เลือกจะไม่ทำแท้งว่าเป็น “ผู้หญิงดี” แต่ในขณะที่เดียวกันถ้าผู้หญิงเลือกที่จะทำแท้ง ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม สังคมจะลดทอนคุณค่าความเป็นมนุษย์ในตัวผู้หญิง และจะได้รับการกล่าวตำหนิติเตียนจากคนในสังคม

เรื่องราวที่ผู้วิจัยจะเล่าให้ฟังต่อจากนี้ เป็นเรื่องราวของเด็กสาววัยรุ่นคนหนึ่ง โดยภาพรวมแล้ว เธอคือวัยรุ่นคนหนึ่ง **”รักดี”** ฐานะที่ และเข้าใจถึงข้อจำกัดของครอบครัว ด้วยวัยของเธอ กับสิ่งแวดล้อมรอบข้างตัวเธอ สถานการณ์ที่ผลักดันให้เธอก้าวสู่อณชีวิต อีกเส้นทางหนึ่งอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ สิ่งที่เกิดขึ้นทำให้เธอนั้น ถือว่าเป็นการ **”ก้าวพลาด”** หรือไม่ หรือเป็นเพราะโชคชะตา หรือเป็นเพราะเวรกรรม อย่างนั้นหรือไม่ หรือเป็นเพราะอะไร

สายธาร คือชื่อของเธอ เธอเป็นหญิงสาว รูปร่างสันทัด ผิวพรรณขาว ผอมยาวสลวย เธออายุ 16 ปี สูงประมาณเซนติเมตร 160 น้ำหนักกิโลกรัม 50 จบการชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปัจจุบันเธออาศัยอยู่กับแม่ และยาย ส่วนพ่อของเธอเสียชีวิตตอนเธออายุ 12 ปี รายได้ของครอบครัวมาจากแม่ แม่ของเธอเปิดร้านขายของทั่วไปในชุมชน เมื่อก่อนเธอเรียนอยู่โรงเรียนในตัวจังหวัด ห่างจากตัวอำเภอที่เธออาศัยอยู่ประมาณกิโลเมตร 30

เธอจึงจำเป็นต้องเช่าหอพักอยู่กับเพื่อนที่เรียนที่เดียวกัน ส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้กลับบ้าน เนื่องจากในช่วงวันเสาร์ วันอาทิตย์ หรือวันหยุดต่าง ๆ เธอไปทำงานพิเศษในร้านหลักแห่งหนึ่งในตัวเมือง เพื่อจะหารายได้เพิ่มช่วยเหลือและแบ่งเบาภาระให้กับแม่ของเธอ เธอเริ่มงานเวลาบ่ายสามโมง และเลิกงานเวลาประมาณเที่ยงคืน หรือบางวันเลยไปถึงตีหนึ่งก็มี เธออาศัยรถ เพื่อกลับหอพักกับเพื่อนรุ่นพี่คนหนึ่ง ซึ่งทำงานที่ร้านด้วยกัน และเพื่อนรุ่นพี่คนนี้ก็เช่าหอพักเดียวกันกับเธอ

สายธาร เล่าให้ผู้วิจัยฟังว่า เมื่อประมาณ เดือน 6-5ที่ผ่านมา เพื่อนของเธอ ซึ่งเช่าหอพักด้วยกัน ได้พาแฟนมาที่ห้องพัก วันนั้นเพื่อนของเธอกับแฟน ได้ซื้ออาหารและเบียร์มารับประทานที่ห้องพัก ส่วนเธอนั้นไปทำงานพิเศษตามปกติ ถึงเวลาเลิกงาน เธอกลับถึงที่พัก เธอเห็นเพื่อนกับแฟนละเพื่อนอื่นๆ อีกหลายคน ยังดื่มเบียร์รับประทานอาหาร สังสรรค์กันอยู่ที่ห้องพัก บางคนเมาไม่ได้สติ บางคนส่งเสียงดัง แต่คนที่สังสรรค์กันอยู่นั้น เธอไม่รู้จักใครเลย นอกจากเพื่อนของเธอ ในใจเธอเวลานั้นรู้สึกอึดอัด หนื่อย ต้องการพักผ่อน แต่ก็เกรงใจเพื่อนร่วมห้อง จึงไม่ว่าอะไร เพื่อนรุ่นพี่ที่มาส่งเธอ จึงชวนเธอไปพักที่ห้องของเขาก่อน เพื่อรอให้เขาตีงกันเรียบร้อยค่อยกลับมาห้องพักตัวเอง แต่ด้วยการดื่มเหล้าของเพื่อนเธอนั้น ไม่ได้เลิกกันง่ายๆ เวลาจึงล่วงเลยจนตีมาก และเธอก็รู้สึกเหนื่อยอยากนอนพักผ่อน เพื่อนรุ่นพี่จึงชวนเธอค้างที่ห้องของเขา ซึ่งเธอก็ไม่ได้ปฏิเสธ ซึ่งก็ไม่ได้มีเหตุร้ายอะไรเกิดขึ้นกับเธอ เพื่อนรุ่นพี่ก็สุภาพ ให้เกียรติเธอเป็นอย่างดี

แต่ในอีกครั้งหนึ่ง เธอเล่าว่า เหตุการณ์เกิดขึ้นเหมือนเดิม คือ เพื่อนร่วมห้องของเธอพาแฟนกับเพื่อนของเขามาดื่มเหล้า ดื่มเบียร์กันที่ห้องอีก ซึ่งเหตุการณ์ก็เหมือนครั้งแรก เพื่อนรุ่นพี่ก็ชวนเธอไปพักที่ห้องของเขาอีกและเธอก็ไปเหมือนเคย แต่ครั้งนี้นั้นต่างจากครั้งแรก เพราะเพื่อนรุ่นพี่ได้เล่าให้เธอฟังว่า เขาอกหักจากแฟน เกิดปัญหาในครอบครัว รู้สึกเครียด เขาจึงชวนเธอดื่มเบียร์เป็นเพื่อน และได้พูดคุยปรับทุกข์กับเธอ ซึ่งเธอก็ยินดี และเต็มใจ เธอกับเพื่อนรุ่นพี่ ได้ดื่มไปเรื่อยๆ จนทั้ง

สองคนเริ่มมีเมตตา เธอสังเกตว่า เพื่อนรุ่นพี่ เริ่มเข้ามาใกล้ๆ เธอ และบอกกับเธอว่าเขาชอบเธอ วินาทีแรก เธอก็รู้สึกตกใจ เพราะไม่คิดว่าเขาจะมาสารภาพรักกับเธอ แต่ในใจของเธอก็รู้สึกดีกับเพื่อนรุ่นพี่คนนี้เช่นกัน เนื่องจากความใกล้ชิด คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เขาเริ่มจับมือเธอ เข้ามาจูบเธอ ทำให้เธอรู้สึกสะท้านทั้งตัว ใจเต้นรัว แบบไม่เคยรู้สึกมาก่อน เธอขัดขืนเพียงเล็กน้อย แต่ด้วยความที่เธอมีใจและรู้สึกดีกับเขา เธอจึงปล่อยเลยตามเลย ปล่อยให้ไปไปตามใจที่ปรารถนา ยอมตกเป็นของเพื่อนรุ่นพี่ด้วยความเต็มใจ การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกนั้น เธอไม่ได้มีการป้องกันใดๆ เลย ไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัย

เธอเล่าต่อว่า ในช่วงเวลา เดือน 2 เธอกับเขาก็มีเพศสัมพันธ์กันเรื่อยมา บางครั้งใช้ถุงยางอนามัย แต่บางครั้งก็ไม่ได้ใช้ เนื่องจากไม่ได้เตรียมและไม่คิดว่าจะมีผลอะไรมากมายนัก ไม่ได้คิดว่าจะตั้งครรภ์ หลังจากนั้นเป็นช่วงปิดเทอม เธอก็ไม่ได้กลับบ้าน ยังคงทำงานพิเศษ และขอทำงานวันจันทร์ ถึงวันศุกร์ หยุดวันเสาร์ วันอาทิตย์ ซึ่งตอนนั้นเธอก็รู้สึกผิดปกติ ประจำเดือนไม่มา 2 เดือน แต่เธอก็ยังใช้ชีวิตปกติ เมื่อเธอกลับบ้านในวันหนึ่ง แม่พบความผิดปกติจากเธอ แม่สังเกตเห็นรูปร่างของเธอเปลี่ยนไป แม่จึงได้ถามเธอว่า “ประจำเดือนไม่มาก็เดือนแล้ว” เธอจึงตอบแม่ด้วยความซื่อว่า “ไม่มา 2 เดือนแล้ว” และแม่ของเธอได้ขอจับท้องเธอ แล้วบอกให้เธออาบน้ำแช่ตัว จากนั้นแม่ก็พาไปหาหมอที่คลินิกใกล้บ้าน พอไปถึง แม่ก็บอกคุณหมอว่า ลูกสาวประจำเดือนไม่มา เดือนแล้ว 2 อยากให้คุณหมอตตรวจดูให้หน่อย คุณหมอลงถามเธอว่า

“ประจำเดือนไม่มานานหรือยัง ขอตรวจทางหน้าท้องด้วย”

หลังจากคุณหมอตตรวจเสร็จ แนะนำให้ตรวจด้วยวิธีอัลตราซาวด์ ซึ่งบอกผลแม่นยำมากกว่า ผลการตรวจ พบว่า เธอตั้งครรภ์ ในเวลานั้นเธอก็รู้สึกตกใจมาก คิดในใจว่าเธอตั้งครรภ์จริงหรือ เธอเล่าต่อว่า ในวินาทีนั้น เธอคิดอะไรไม่ออกเลย รู้สึกว่าท้องฟ้ามืดสนิมหรือที่เรียกกันว่า มืดแปดด้าน นั้นมันจริงเลย เธอสะดุ้ง ตื่นจากภวังค์เมื่อเธอได้ยินเสียงดัง เธอตกใจตื่นขึ้นมาทำให้เธอรู้ว่า เสียงที่เธอได้ยินนั้น คือ เสียงต่ำที่ออกมาจากแม่ของเธอ

“ทำไมเป็นคนแบบนี้ ฉันจะเอาหน้าเอาตาไปไว้ที่ไหน อายคนเขาไหม เรียนก็ไม่จบ ฉันจะทำอย่างไร”

เมื่อเธอเจอเหตุการณ์แบบนี้ เธอตัดสินใจโทรศัพท์บอกแฟนทันที และให้แฟนมารับเธอที่บ้าน และไปปรึกษากันว่าจะทำอย่างไรกับชีวิตต่อไป ในใจของเธอคิดว่า ทางออกที่ดีที่สุด คือ **การทำแท้ง** แต่คำถามที่ตามมาคือ จะไปทำที่ไหนถึงจะปลอดภัยเพราะในใจเธอก็กลัวว่าเธอจะไม่ปลอดภัย ทำให้เธอสับสนมาก กลัวไปทุกอย่าง เพราะเธอยังเด็กเกินไป ยังไม่มีงานที่มั่นคง รายได้ไม่แน่นอน

และที่สำคัญเธอก็ยังเรียนไม่จบ ส่วนแฟนก็ทำงานร้านเหล้า เป็นพนักงานในร้านรายได้ไม่มากพอกับการที่จะมารับผิดชอบอีกชีวิตหนึ่ง ในที่สุดเธอก็กับแฟนของเธอ ตัดสินใจไปปรึกษาที่โรงพยาบาลของรัฐแห่งหนึ่ง เรื่องการทำแท้ง แต่ก็ไม่ได้รับการดูแลเท่าที่ควร เจ้าหน้าที่ให้ข้อมูลกับเธอว่า **การทำแท้งนั้นผิดกฎหมาย ต้องมีขั้นตอนของการทำยุ่งยากหลายขั้นตอน** ไม่มีแพทย์ที่จะทำ แพทย์หลายคนรู้สึกกลัวบาป ทำให้ปฏิเสธการทำแท้ง เจ้าหน้าที่จึงได้แนะนำให้เธอไปศูนย์บริการเรื่องนี้โดยเฉพาะ ซึ่งอยู่อีกจังหวัดหนึ่งซึ่งไกลมาก ทำให้เธอตัดสินใจลำบาก เวลานั้นเธารู้สึกว่าเธอถูกปฏิเสธกับระบบสาธารณสุข เธอทุกข์ใจมาก จนแทบอยากฆ่าตัวตาย เธอเหมือนถูกลอยแพ เพราะถ้าเธอไปทำ **แท้งเถื่อน** เธอก็กลัวจะไม่ปลอดภัยกับตัวเธอ ทำให้เธอต้องกลับมาปรึกษากับแฟนอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งแฟนของเธอได้พาเธอไปหาแม่ของเธอที่บ้าน และขอรับผิดชอบทุกอย่าง แต่ขอให้เธออยู่กับแม่ระหว่างที่รอคลอด หลังจากคลอดแฟนจะมารับไปอยู่ด้วยกัน ส่วนเรียนก็จะไปพักการเรียนก่อนหลังจากลูกโตค่อยหาโอกาสกลับไปเรียนในโอกาสต่อไป สุดท้ายผู้วิจัยได้ถามว่า อยากให้หน่วยงานภาครัฐช่วยเหลืออะไรบ้าง เธอตอบว่า

“ถ้าหน่วยงานราชการช่วยได้ ในวันนี้เธออยากให้ช่วยเหลือด้านค่าใช้จ่าย ด้านอาชีพ เพราะเธอคิดว่าอนาคตจะไม่เรียนต่อ แต่อยากหางานทำ หาอาชีพที่แบ่งเบาภาระของ”

และเธอได้เสนอว่า ถ้าโรงพยาบาลสามารถช่วยเธอในการยุติการตั้งครรภ์หรือทำแท้งให้กับเธอได้ จะช่วยลดภาระเธอได้มาก และเธอก็สามารถไปเรียนต่อได้

คนที่ 9 กิ่งนาง: เสียตาย

กิ่งนาง เธออายุ 18 ปี รูปร่างสูงโปร่ง สูงประมาณ 170 เซนติเมตร น้ำหนัก 65 กิโลกรัม ผิวสองสี ผมประป่า หน้าตาสวย ผู้วิจัยพบเธอที่ตึกผู้ป่วยใน ภาพแรกที่ยังมองเห็น เธอนอนบนเตียงผู้ป่วย สีหน้าราบเรียบ น้ำตาคลอ แววตาเหม่อลอย บริเวณแขนข้างซ้ายของเธอมีน้ำเกลือให้อยู่จากการศึกษาประวัติของเธอก่อนมาพบเธอในวันนี้ พบว่า กิ่งนาง เธอเป็นวัยรุ่นที่เกิดในครอบครัวแตกแยก และเธอก็เลยประชดชีวิตด้วยการออกเที่ยวเตร่ ดื่มสุรา และคบผู้ชายไม่เลือกหน้า เธอมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่อเธออายุ 14 ปี กับผู้ชายในละแวกบ้านของเธอ ซึ่งเธอไม่ได้เต็มใจมากนัก เพราะถูกหลอกให้เธอมีเพศสัมพันธ์ เพียงเพื่อแลกกับเงิน 100 บาท เพื่อแลกกับพรหมจารีของเธอ มันช่างโหดเหลือเกินกับเด็กหญิงตัวเล็กๆ ที่ต้องขายความบริสุทธิ์ ที่ราคาแสนถูก ให้กับคนใจบาป

ใจสัตว์อย่างผู้ชายคนนั้น ซึ่งเหตุการณ์อันเลวร้ายในครั้งนั้น มันยังฝังแน่นอยู่ในความทรงจำของเธอจนทุกวันนี้

ก๊วงนาง เธอเป็นวัยรุ่นที่หน้าตาสวย จึงเป็นที่หมายปองของชายทั่วไป ทำให้เธอรู้สึกภาคภูมิใจทุกครั้งที่มีผู้ชายมาสยบแทบเท้าเธอ ถึงแม้ว่าเธอเหล่านั้นเข้ามาหาเธอเพียงเพื่อต้องการระบายความใคร่เท่านั้น ซึ่งในข้อนี้ ก๊วงนางเธอก็ทราบดี เธอกลายเป็นดาวเด่นในหมู่ภรรยาภรรยาที่มีความต้องการปลดปล่อยความกำหนัดในตัวให้หมดสิ้นไป ถึงแม้ว่าเธอจะซ้ำของในเรื่องเพศสัมพันธ์ อย่างไรก็ตาม สตีตันยังรู้พลาด นักปราชญ์ยังรู้พลั้ง มันเป็นเรื่องจริงเลย เพราะเธอพลาดไปตั้งครรถ์โดยไม่ตั้งใจ กับผู้ชายที่เธอรักจริงๆ ครั้งแรกที่รู้ว่าตั้งครรถ์เธอก็ไม่คิดอะไรมาก เพราะเธอตั่งครรถ์กับผู้ชายที่เธอรัก แต่พอเธอบอกกับผู้ชายคนนั้นว่า เธอตั่งครรถ์ เขากลับปฏิเสธเธออย่างไม่มีเยื่อใย บอกว่าเธอเป็นผู้หญิงสำส่อน ไม่รู้ไปท้องกับใครแล้วมาบอกว่า เขาเป็นพ่อของเด็ก มันทำให้เธอรู้สึกเหมือนฟ้าผ่าลงกลางใจเธอเลยทีเดียว มันทำให้เธอเครียดมาก หาทางออกไม่ได้ มันตันไปหมดทุกทาง เธอจึงตัดสินใจต้องทำอะไรสักอย่าง เธอจึงได้ไป *ทำแท้งเถื่อน* กับหมอเถื่อนในตัวเมืองที่เธออาศัยอยู่ โดยได้รับคำแนะนำจากเพื่อนสนิทของเธอ หลังจากไปทำแท้งเธอก็ไม่มีอาการผิดปกติอะไรมาก เพียงแค่เหนื่อย เพลียจากการเสียเลือดเท่านั้น แต่หลังจากนั้น 3-4 วัน เธอมีอาการปวดท้องรุนแรง ไข้ขึ้นสูง เพื่อนของเธอซื้อยามาให้รับประทานแต่อาการไม่ดีขึ้น เพื่อนของเธอจึงพาเธอไปโรงพยาบาลประจำตัวเมืองที่เธออยู่ แพทย์บอกกับเธอว่าเธอตกเลือดและติดเชื้ออย่างรุนแรงจากการไปทำแท้งเถื่อน แพทย์ได้ทำการรักษาเธอด้วยการชุดมดลูกและให้นอนโรงพยาบาลเพื่อให้ยาปฏิชีวนะหลายวัน เหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้เธอรู้สึกเสียใจมาก ท้อแท้สิ้นหวัง ไม่อยากจะทำอะไรในโลกอันแสนเลวร้ายใบนี้อีกต่อไป เธอซึมเศร้าคิดอยากฆ่าตัวตายตลอดเวลา

ผู้วิจัยในฐานะพยาบาลคนหนึ่ง เมื่อได้ทราบความเป็นไปเป็นมาของเธอ ทำให้รู้สึกสงสารเธออย่างจับใจ เธอช่างโชคร้ายอะไรอย่างนี้ เธอได้รับความทุกข์ ที่ฝังในจิตใจของเธอมานานหลายปี มีความทุกข์ใจ เพื่อให้ผู้ชายหลายคนระบายความใคร่ ให้เกิดความสุข และทิ้งความทุกข์ไว้กับตัวเธอ มันช่างโหดร้ายอะไรอย่างนี้ มันไม่ยุติธรรมสำหรับเธอเลย ที่มีผู้ชายเลวทราม ไร้ซึ่งความเป็นมนุษย์ ได้ใช้เงินอันน้อยนิด มาซื้อชีวิตของเธอ ทำให้ชีวิตของเธอเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง *เสียชีวิต* ที่ชีวิตของเธอต้องประสบเคราะห์กรรมแบบนี้ ถ้าเธอโชคดีมากกว่านี้ ได้พบเจอคนดี ประารถนาดีกับเธอด้วยความจริงใจ ชีวิตของเธออาจก้าวอย่างบนโลกใบนี้ได้อย่างสง่างาม วันนี้ผู้วิจัย ตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะเธอให้หลุดพ้นจากความทุกข์ใจ ให้เธอเห็นหนทางใหม่ที่จะก้าวเดินต่อไป อย่างน้อยก็จะทำให้เธอรู้สึกว่า เธอไม่ได้อยู่โดดเดี่ยวคนเดียว ยังมีคนประารถนาดีกับเธออยู่อีกหลายคน แต่น่าเสียดาย วันนี้เธอไม่พร้อมจะคุยกับเราเท่าใดนัก ทำให้เราต้องนัดมาคุยอีกในวันหลัง และในวันต่อมา ผู้วิจัยได้ไปพบเธออีกครั้งหนึ่ง เห็นเพียงที่เธอนอนเมื่อวันก่อนว่างเปล่า ผู้วิจัยรู้สึกตกใจว่าเกิดอะไรขึ้นกับเธอ จึงได้ถาม

พยาบาลประจำตีกว่า เธอไปไหน ได้คำตอบว่า เธออาการไม่ดีขึ้นหมอที่รักษาเธอจึงต้องส่งเธอไปรักษาที่แพทย์เฉพาะทางในโรงพยาบาลศูนย์ เพื่อความปลอดภัยของเธอ เราก็ได้แต่ภาวนาขอให้เธอหายเป็นปกติและปลอดภัย

หญิงวัยรุ่นที่อยู่กับภาวะตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ทั้งหมด 9 คนที่ได้ถ่ายทอดเรื่องราวที่มีประโยชน์และมีคุณค่ากับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะได้เรียนรู้ ทำความเข้าใจกับสถานการณ์ที่เป็นจริงในจังหวัดที่อยู่ในชายแดนของประเทศไทย ที่แม้ว่าจะดูเหมือนว่าจะห่างไกลจากความเจริญ ทว่าสิ่งแวดล้อมรอบตัวพวกเธอไม่ได้ต่างจากจังหวัดใหญ่ๆ ที่ทำให้เธอมีความเปราะบาง และเสี่ยงที่จะเกิดการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ได้เสมอ การฟังเรื่องราวของหญิงวัยรุ่น หลายครั้งที่ผู้วิจัยต้องสวมบทบาทของการเป็นเพื่อน เป็นพี่ เป็นพยาบาลร่วมด้วย เพราะการฟังเรื่องเล่าแต่ละครั้ง เต็มไปด้วยความสะเทือนใจกับความรู้สึกผิดพลาดของชีวิต ความอดสูที่เกิดจากการถูกเหยียดหยามจากคนรอบข้าง หรือแม้แต่ความไม่รู้เพียงอย่างเดียว ชีวิตข้างหน้าจะเป็นอย่างไร นอกจากนั้นแล้วประสบการณ์จากการเปลี่ยนผ่านมาสวมบทบาทการเป็นแม่ที่อยู่ในช่วงวัยที่ไม่พร้อม ไม่ได้ตั้งใจ เป็นเรื่องที่หนักหนาสาหัสกับชีวิต หรือการถูกละเลยการเอาเปรียบทางเพศจากผู้ชาย การเสี่ยงชีวิต เจ็บปวดร่างกายจากการทำแท้งเถื่อน การฟังเรื่องเล่าจากงานวิจัยในครั้งนี้จึงเป็นเรื่องที่ไม่ได้สนุกหรือตื่นเต้นกับข้อค้นพบแต่อย่างใด หากแต่เต็มไปด้วยความเห็นอกเห็นใจหญิงวัยรุ่นที่ร่วมถ่ายทอดประสบการณ์ และรู้สึกว่าการส่งคมจะหาทางออกกับเรื่องนี้อย่างไร